

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion Cincinnati, Ohio Manuscript No.

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

2

2

6

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

סדר פזמונים כמנהג ק"ק ספרדים

56 leaves (leaves Ob, 54 blank). Paper. 125x90 mm.
 Illuminated title-page. Original foliation: (1), , (12).
 Number (sometimes trimmed off), 18 lines, to a page. Custos
 at end of leaf (often trimmed off). Square. Notes in
 rabbinic. Written 1761 in Ferrara, Italy (title-page).
 Owner: פלטיה נורצי (title-page, and leaf 42b). Provenance:
 S. Kirschstein Collection. Primitive paper binding.

Contents:

- 1) 60 poems, recorded in cards.
- 2) Prayer for the soul of אהרן ברכיה מודינא (17b-18b).

226

questo libro edel. ig.
~~Il libro di David~~

© M. Kay. 1781. Fev.

Il libro di David
il libro di David

© 1781

Cantici d'Israel
Il libro di David
il libro di David
il libro di David

Proponi e del sigl.

~~Di ...~~

Di ...

4 aprile 1779. ...
... per ...

L...

2

למחנה סני
CANTI
CIDAS
REL
ED
EL
SIG.

בגד כחול

שנת

DI
FER
RAR

זדה
השנוע ליי
צדיקים עמושב

קוד

פזמונים כמנהג קק

ספרדים

נכתב

שפירא אריא

לסדר הפרט

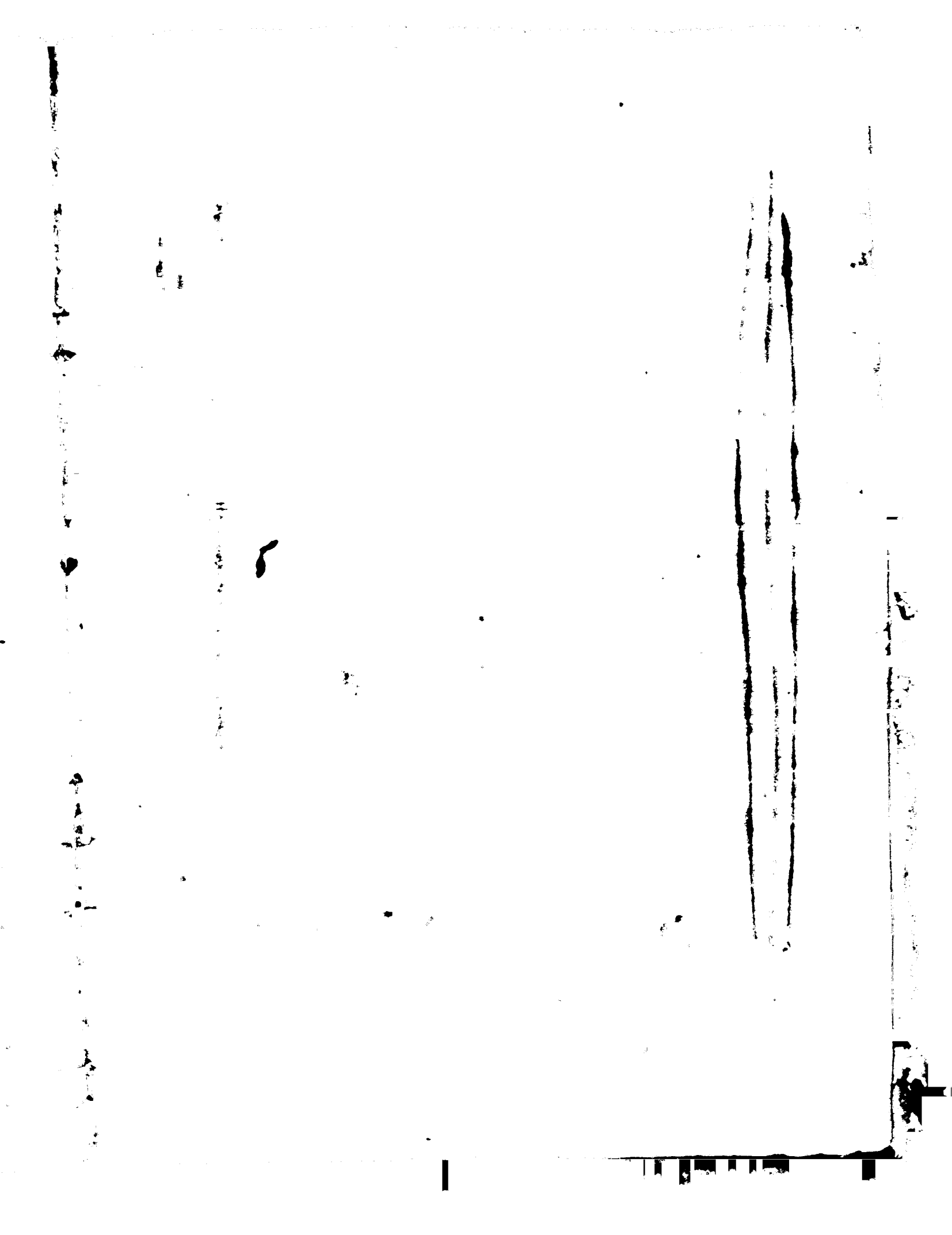
לקחת אשה לבני

לוצק

con licencia
de su señoria

אני

א
מדרכי פזמונים כותבה הספרדים

לשבת בראשית

יום זה מכל יום מכבוד ל השבת

פי מנצח מלאכתו בונידן שסחפיש

לכן בקולה מולה ולא בחר ישית

אקום בעוד לילה בזמרה ותהלה

לתת גדולה ליוצר בראשית: אקום

שמים אז מתח כמו אהלו יסבה

ורקע ארצות בלי מדה וקצבה

ונתן נשמה זרוח להולכי סבה

הן כל יפעליו צוד פודה וגואל

בשבי לישדן שעקרא אוראשית: אקום

רקע רקיעים עצומים וגבוהים

ובהם קבע כל בוכבי נגוהים

ואחר כל עראיש בצלם אלדים

להלל ולומר שיר תודה וזמר

למגד ואומר אחרית מראשית: אקום

אל אלדים אקרא גדולת עצומות

חיש ישוב ויבנה חרבות שוממות
ואל עס מרעיתו ידבר נחמות
ראשיכם שבטיכם זקניכם שופרים
הזנאלתי אתכם אחרי ית כראשית:
אקום בעוד לילה בזמרה ותהלה
לתת גולה ליועד בראשית:
לערבית גבת ורחש הדש

שער הרחמים לעם בכבוד
ביום שבת וראש חוד שיפתח:
ביום ישעילך אקרא בימים ובלילות
לגדולונורא נרא עלילות
שלח נא גאלות ולך נשבח
ונקריב קרבנות על גבי המזבח:
שער

הסר מעלינו צור זעס ועברה
היה נא בעדינו צנה וסוחדה
פישע ועבדה היה נא סולח
שעה נא עתירה בקרב המזבח: שער

וְעַד אֲנִי עָמַךְ יְהִי בִּי שְׂרֵים
 חֲשׂוֹתֵי אֲזוּשָׁךְ עַל רְשָׁעִים אֲנֹרִים
 אֲדִיר אֲדִירִים יִנְאִי הִי לְבַמָּה
 נְאוּלָה לְעַבְדִּים הִיהָנָה שׁוֹלַח: שְׁעַר
 דְּרוֹר תְּהִי קְרָא לְעַסְהֵטְנָאִים
 וְאִיבִיזְרָה הִצְלָנָה חֲלֻכָאִים
 עֲשֵׂה נָא פְּלָאִים וּלְךָ נִשְׁבַּח
 וּבְקוֹל שִׁירִים נָאִים נִקְטִיר וְנִמְבַּח:

שְׁעַר

הַיִּשְׁבֵּי שְׂכִינָה לְבֵית הַבְּחִירָה
 וְהַסֵּר מִגְּנָה מִעַל שֵׁה פְּזוֹרָה
 עֲדָה הַסּוֹרְרָה כְּבָרִים פְּלָח
 וּבִשְׂמֵחָה לָנוּ שְׂמֵחָה: שְׁעַר
 לְאַהֲרֵית אֲבֹת נִרְחַם סִדֵּי

שְׁעַר לֵאלֹהֵינוּ שִׁיר רִנָּה
 שְׂבַח וְרֵא שְׂחֹד שִׁי יוֹסֵף אֱלֹהֵינוּ
 יְקַר שְׂמוֹהוּ דִּיעֵן לְכָל הַשְּׂמִיעֵן
 זְמִירוֹהוּ דִּיעֵן לְפִנֵּי הַמֶּלֶךְ יִי: שִׁיר

עז' לוב במקדשו תנו חושו לדרשו
התהלל לבשם קדשו יי שמה לב
מבקשי יי : שלה

ה' קדושים שמך הודו וחסדך יצדו
אף יהללו וידו שמים פלאך יי :
שירו

באתי וקדשתי שמך ושדיס שאת
ואלה גשתי בכורים ליי :
שירו לאל נבונ שירי רננ

שבת וראש חדש יום זה ליי :
לעבבית הננכה חברנו הרב צהלמן אנה התמח
על מעשה אהיה

הגות פלאות עמקו גדלו
כל פה וכל לשון ב
בהדרת קדש ילאו להזכירם
ללא יזכרו כי עצמו נעים
בבה לחדש :

כסליו זמן ששון ועת הפלא

בשנת התמח בלילה אופל
אנו כסודים בבית הבלא
כי בו ערה אש יושבים בעופל
רבוד מעות עם וגם נשברו
לא דעו מלט באש בו ערת
כי גדלה בביה בעת נעברו
דכה בישדל והנבחרת
הרך זה ענוג בדקרחור
השוכבים ערש חרדים קמו
בלאבוש ובלא כסות ברוחו
ינקו ויונקת בחיקם שמו
קטון וגדול שם שחוצי חוזה
ראו שרפת אש ומתלקחת
חיישה לזה אומר מהרה רוצה
אני צוחו נברה עש עשחת
רצו להתפלל במרת דמ
לפרוש לץ כפס זקני
אזנלה עינם בשמיע

נשרף סביבה גט ועלה פֶּרֶץ:
עת שער רצון ברוס נפתחו
גשם נדבות בא ברגע ישע
ולעם סגולה רחמים נמתחו
הודו לאל צורי בבסות פישע:
הם כסטה באש ולא אוכלו
או כילדים שם באש ניצולו
שרים ונכבדים בחן חמלו
ולעזרם חשו ולא ניבולו:
זכרון גבורותיו בשיר וזמר
לכן תמימי לב בעוז ניצורו
אמר ללבן ציק לבני צמר
הזורעים שמעה בחן קצורו:
מִצֵּל מֵאֵשׁ

בשחרית חנוכה

ימי חנוכה גואלי חק לישר
העמיד להעלות נר תמיד:
ימי חנוכה

שמנה

|||

שִׁמְנַת יְמֵי חֲנוּכָה אֲסוּרִים בַּתְּעֵנִית
 דַּק בְּהַלְלוֹב בְּרוּכָה יְיָ אֲדִיבֹו לַמְעֵנִית
 לֵאלֹהֵי אֲזַחֲלֵל מִמְּלֶכֶה הַזֹּלְכִים קְדוֹרֵנִית
 כִּי הֵנִיף חֶרֶב וַחֲנִית עַל בֵּת מֵאֵל נְסוּכָה
 בִּאֲהַבְתוּ תִשְׁגֶּה תַמִּיד : יְמֵי חֲנוּכָה

רְשׁוּם כִּי עֵת בִּי אֶת שִׁמְשׁ יְעֲרוֹךְ אֶת
 הַנְּרוֹת מוֹסִיף נֵר עַל נֵר שֶׁל אִמִּישׁ
 כֹּל לַיְלָה יוֹסִיף אֹרוֹת לְאוֹר הַלֶּסֶלֶא
 יִשְׁתַּמֵּשׁ לְמַעַן הֵם לְהִדּוֹת מִפְּלֹאוֹת
 יֵל לְדוֹרוֹת כִּי מִגָּן הוּא וְשִׁמְשׁ בִּקְשׁוֹ
 פְּנֵי תַמִּיד : יְמֵי חֲנוּכָה

אֵל יוֹעֵר אֹזֶר לְךָ אֶקוּה בִּי אֶתָּה תֵאֵד
 נְרֵי זֹת שֶׁלַח נִגְד וּמִצְוָה כִּי כַמְהֵלֹו
 בִּשְׂרֵי מוֹלַד בִּירְךָ אִשְׁתַּחֲוֶה וְאֶתְשִׂי
 לְךָ זְמִירֵי יְעֲרֹב לְךָ שִׁירֵי כַעֲוֹלָה
 בִּקְרָ שׁוּה יֵאִשֶׁר לְעוֹלַת הַתַּמִּיד :
 יְמֵי חֲנוּכָה גְּאֵלֵי חֶק לִישְׂרָאֵל הַעֲמִיד לְהַעֲלוֹת

נֵר תַמִּיד :

לערה בית של פסח

ערת דבש על לשונך
לבנה כלבנה

ערבולי שירי הגונך פצחילי שיר
רננה: עתה אמיר לך זמך אחרי
בלותך עדנה: שושנה אגדיל

שישונך שושנה רעננה: שושנה
שבעת נוד במדינות ובמדבר מלון
אורחים: חוץ למנוחות שאננות

ומשכנות מבטחים: את רעיית ביץ
הבנות כשושנה ביץ החוחים: ה
הבאי בוך הריוך לענות מכל עבר
ופנה: שושנה

ראה ראית דמעתיך על פניך נתנה
אעל מזור למכתך גם לשטרך ארוכה
ישתקוה לאחרייתך ושבובננס למלוכה
וצרים שומרים רעתך יהיו למשל

ושננה: שושנה

אל ספ נכספ ללבכך הוא בני
 לתלפיות: שם אקבצך ואשיבך
 ממעונות אריות: ושמה אשנק
 בקרבך כמו שנים קדמוניות:
 עוד לנצח לא אעזבך יונה לחוב
 יונה: שושנה אגדיל ששונך שושנה רעונה:
 פזתק אחר לערב בית אל פכה

ימלא פי תהלתך לילה אתן

זמירות: ולזמר כבוד שמך
 קדמו עיני אשמורות: ימלא
 שחר תודך חידתי אלוה צור קדושי
 ולך אשפוך תחנתי ואודה עלי כחשי
 ובזמרת שיר תהלתי אודך לחי מחסי
 על רוב טובות גמלתני לא ידעתי
 ספורות: ימלא

רחם עלי בחסדך זחוק נפש נענה
 תקרב רנתי נגדך יודביר קדשי
 כוננה: ולפרות צאן מרעיתך

ה
 ה

החזק מזנוצנה: ומחה צורי עון ב
בצע: נקני מנסתרות: ימלא
אלדמעתי לתחרש בקראי מזדמנ
ולשוועתי היה נרש הלי וצר כלנוצ
ולדופק דלתך כרש תפדה ממצוק וצו
הכי אתה מחסה ועון: וגם עזרה בצרות:
הכי אתה מחסה ועון: וגם עזרה בצרות:
אחר לעוביה זל פמה

שיך חדש אשירה לך יאדול
ומהולל מאד לדוד דור
אגד גרלך בכל נפש ובכל מאד
מאד מאד נפלאים הם מעשיך
ונפשי יודעת מאד: מאד
יחד עם יחידתי אודה שמך יא הודאות
מהיותי הן ^{נבלתי} יא בעשותך נודאות
לך אזה לך אות אמת בכל ברואך
עדותך נאמנו מאד: מאד
שמתי בצור משגבי נרכל הדר י
בטי

בשן חופש. בישבי היא בהוך קרבי
ישומרה ללבוש בגדי חופש. נפש
נפש בה הפץ לעשות רצונך. פ
פקודיך לישמור מאד: (פקודיך) מאד
רואה היא ולא טראה ייטנה ב
בחדרי חדרים. זטה אף וממלאה
וטהורה מכל יצורים: בריס בריס
וכמו שרפי מעונך. גם היא טובת
מראה מאד: (גם וכך) מאד
אישר יש בה חמשה דברים
האלה תבא ומהלל לאל נישא
חמשה האלה יש בו רבוא ר
רבוא ורבבות הם זאונך. עצמה
ממנו מאד: לעצמת ופני מאד
לכן יאות לשחר דביר קדישך
בין לילה. כי זולתך אין אחר
נשגב ונודא עלילה: בעלה בעלה
מאד עמקו רעיונך. צדי גולת

מאד : מאד מאד נפלאים זכני

פזמון קצר לערבית פסח

יאמר נא ישראל שירה לל

איום רחשים זמרת

אל אל ידרישון יום יום :

אזכיר מעבדיו אשר צדקו

יהדיו את רובי חסדיו אני מזכיר

היום : בן אבטח אתגבר בלב

שיר אחבר בשבחו אדבר

באזניכם היום : גאה דר ערבית

גבור בקרובות גמל עלי טובות

גם תמול גם היום : דוריש

טוב לעמו דובר עמים זעמו

דלפם נפשם כמו דלק טורד

ביום : ה' ללו כבהים המישפיל

גבוהים הודו כי באלדיים

הללנו כל היום : ה' הוא ישיש

טגים זיכרית עם שוגים זרע

עלי הוגים ומדמות כל היום :
זך ישר פעלו זן עולסבגלו
זעם את אויביו לא זכרו
את ידו יום : זך חונן ענוים
חלוק שם על קוים חומל
כל מקוים חסד אל כל היום :
ומלצן וקומרים

תמוך בפילהיה החיש גאולתי
תראה כי אהבתי תורתך מל
היום וצא פומון לשהרית פקה
קודם נשמת :

יום נמי חדושו לך רעיוני
גם יחרישק בך כל
מיני ישאפה נפשי לחזות ב
בנועם ישובה נמדי אלהוק
ארמוני : רחקה מני לשמי גבהים
ולך כמהים לבי ועיני :
אובי ישאל יע אוקץ חזיני

אישׁיב הלא לאלקים פתרוני: למה
לנצה דוד תיטכחני. עשוק ורצון
בין ידי מוני בתק בתרבו טרודך
קרבי. ובתוך לבי קרע לו חלומי:
רבת שבעה לה נפשי יגוני. ע
עתה כקדם חדיש שישוני. מת
תעשה ברודפי מיטפני. מת
חוישיע נפשות אביוני: שובה
רבבות אלפי ישראל. ולתוך ההר
צקבץ המוני הט אזנך לי ש
שכע אמרת יי ויהי שובה אל
קל תחטני:

פזמון אחד לשירית פמח

ידדן שמך גדול ונוראי קדוש
ונאדר. המק חשמלים ובני

אליהם זיום כעץ דדי יחד נקבצים
לך מעדיצים בהוד והדר צור שובני
סנה וישלטנה זמם כל דר ודר: ישראל פים
עומדים ומיחדים שם אל מהלל: ברא
חזקים ומבהיקים כחשתה קלל ישמך

מקדושים

ואמאוד ששים כמוצא שלל כלם
באחד ברזן אחד ואיש לא נעדר:

צור

רוכב שמי על שעה נגעל בך
יסתופף: פטה דלודך וכנף חסדך
עליו יחופף: יעף בציון הרבת ציון
ידוינו פף: לך זמר יער נגר שמעי
בארץ נוד דר: צור

אל תחזק בוגר יאזרודי עמך גוי
איתן: שור קול מבסה חישו
ובחכה תמשוך ליתן: זכור ל
לאסורים ברית הורים וצדקה
איתן: וכשחר נבון בנה מכון
ובס הנאדר:

צור שוכנ סנה ושלטנה עם כל דרודר:
פזמין לפמס קודם נאמת כלסי

יום קומי בנאומי בחוק עמי לקדמן
אלחי: הן כוחי ממע סר חרד

אֵיךְ אֶעְרֹךְ שִׁיחַי לִפְנֵיךְ שֶׁרַכְלִישׁ
אֱלֹהֵי יוֹצֵר נִשְׁמַת כֹּלֵחַי וְרוּחַ כֹּלֵבִישׁ
וְרוּחַ כֹּלֵבִישׁ

שִׁיחַרְתִּי וְאֵתִי תִפְלֵתִי בַתּוֹךְ לִבִּי
עָרוּכָה וּמִמֶּךָ אִשְׁאֵל מַעֲנֵהּ חַן
לְשִׁבְרֵי אֲרוּכָה וְסִרְסֵא קִדְמָתָעָה
צוֹר שֶׁתַּחֲכֵמָה בְּנֹאחַי אֱלֹהֵי יוֹצֵר נִשְׁמַת
כֹּלֵחַי וְרוּחַ כֹּלֵבִישׁ וְרוּחַ כֹּלֵבִישׁ

רִצְהָ דָלִל לְךָ נִבְדָּל מֵאֲדָגָל
אֲנַחְתּוֹ וְגַם שִׁבְרוֹ כִּי הוּא עֲזָב
וְעֲצוֹר שֶׁסִּתְקוֹתוֹ וְגַם שִׁבְרוֹ
בְּךָ מִבְּטַח כֹּלֵה יֹצֵר כִּי תִקְבּוּן
טַחֲחֵי אֱלֹהֵי יוֹצֵר נִשְׁמַת כֹּלֵחַי
וְרוּחַ כֹּלֵבִישׁ וְרוּחַ כֹּלֵבִישׁ

אֵל עֲלִיּוֹן דֶּרֶחַבִּיּוֹן לִקּוֹל אֲבִיּוֹן
תִּשְׁמַע מְרוֹם שָׁמַיִם וּמֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתַי
וּלְתַפִּלַּת עַמְךָ שׁוֹרְכֵמוֹ קִדְמוֹתַי
וּבְמִוְרֵיחַ נִחְוֹחַי אֱלֹהֵי יוֹצֵר נִשְׁמַת כֹּלֵחַי

ורוח כל בשר ורוח כל בשר:
פזימין חיה לזכרית פמה

אשמה חד, היום באל איום
אילו חתינו: ו

ואזמר לו ויערב לו כמנחתינו:
אזכרה חסדו אני עבדו בעת צאתינו

מעבוד גוים במצרים לחרותינו:
הסדא שיתאונם ורובהו נתנו לנו:

יסכבשה הלאה קש' ובוה עבירנו:
שמעו עמים גמול קמים ואלואנו:

כרעו נפלו וחול חלנו ונחנוקמנו:
אזיקותי ישראל לפחדם ענו:

ענתה נורים לירהבים למושליסבנו:
מזונב מייצור ועוף צד צור והאכילנו:

את דבר קדשו ואת אשו אזיהראנו:
העלנו ל מקוסה רל ואלה עבי:

חטאוננו אבותינו והלכו שבי:
נאזכור אהבת כלולותבת יי אבי:

סובדומה לך דודי לעופר הודי ואלה עבי:
מן לטובה אות ונפלאות כיום מצרים:
בת אדום תהרים ואלה גרים תנה כפלים:
עדרך תמנה ועוד תקנה ישאר אפרים:
שוב לאפריון בנה עליון ירושלים:
פזמון ליום רחוק אל פכה

לבורא נב שפתותיכם
שי שיר משכו וקחו לכם
לבורא

יבו שוכל עובדי פסל מתהללים ב
באלילים: בראות תועבת אנשי
כסל גם יל לשחוט יל גאולים: בו
שמו תקוה וכסל ושמ למרחם שפלים:
לכן הבובנאליים כבוד זעזעו ליוצרכם:
לבורא

שום ישיסא יש עלר עיונו גדולה ל
בלי גבול: צוה לקחת להמוני אנו
קטן מכלי גבול: לרמוז כי שר לנהנו
רמוז

קטון מכל עמים נחבול: ובם בחר
להיות זבול. מקדשו ולעבדו שבם:
לבורא

ראה יאחיא שר נבסף. לעמו וגם לעשות
זאת: לטבול בדם אשר בסף. ועל
שתיה מזוזות: לזכור דם מילה העת
סף. כל בכרות הנלחות: על כי
פרעה ענה עזות. ואמר מי אלדיכם:
לבורא

אל עבר בארץ חנם. וראה דם עלה
קבתים: ובגדלו הפליא לעשות נס
ולא נתן שם משחיתים: כן עתה
נרחי כנס. מיד ציים מיד כותים
ובאותות רבים ומופתים. י"י לחם לכם:
לבורא

פזימון לאחר ליום אני אנלפס:

ישראל עמי קום הקשב ושמע
תורת שור אונבש: ישראל

שור רחמי (ב) בחלד. בחק צוה צור לעמו
כי יהי שור כייגד. שבעת ימיסתחתאמו
אך משמני יתנודר. להקריב לפני הדומו
פחות מזה יחסד טעמו ונמו פגול הוא
יחשב : (שדל)

ראה עוד הדרת המונו. בחוקים חק
צדקי יחד : בחק אותך את בנו. לא
תשחטוב יום אחד : יודו על חסדו וחנו.
כי מאת כלחיל לא נבחר : מי לא יירא מי
לא יפחד. מאל על חוג ארץ יושב :
ישראל

אל נתכנו עלילות. הוא יפרנו ברחמיו
וידלנו ממצולות. פנה לנו מרום שמינו
וינחלנו נחלות. אשר הסאצל הדומין
ישמעקולי ממרונינו. ונקשיב קשב רב קשב :
ישראל עמיקוס הקשב. ושמעתורה שיר או כבש :
פזמין אחר ליוס אביעי אל פתח

ישירך ישראל שיר נועם ויודה (ל)
בטוי

בטוב טעם: ביום בו הקשיב קול ש
שועם בשלח פרעה את העם: ביום
שירו ללא נאה נאה ועל היסוד לו ה
הראה: יורו ידו הנפלאה זיחממה
בקהל עם: ירו

רב עוז שמר חזק איתן והוציא גי
מגי איתן: וברב חסד יואז נתן
עוז ותעצומות לעם: וברב
אז נבהלו אילי מואב ובשרם ע
עליהם יכאב: בראות עצמורחמי
אב ויחזו יבשו קנאת עם: בראות
לכן אמרה אין כמוהו באלים
עצמו ונבהו: אם יקום עלי אורהו
לא אירא מרבבות עם: אם
הוא יעשה לי נוראות וכאז יראני
נפלאות: אז לכל עם אהיה לאות
ישאוהרים שלום לעם: אז
פזמון חסר ליום זמני אל פמס

יגדר לאל מחולל חלד אשר
צוה לעסקדיש כל בכור
אשר יולד בבקרד ובצאנך ת
תקדיש : כל

שם חק להקדיש כל בכור למען
איש זכור זכור : יוסהו ציא מעמך
עבור עדתו וקרואיו הקדיש : כל
רבה מופתים בארץ חם והורד
לארץ נצחם : נתן בתוך ברדאש

חם ונאכל קמח וגם קדיש : כל
שם יצוה רב קרבנותיו זמקום
רגליו כאז יקדיש : כל בכור

אשר יולד בבקרד ובצאנך תקדיש :
פיוט לחותרו בפמה ואחר מעשי סקודם
קריאת ההלל :

ברכי נפש שיאתי להלל חיה : ברכי
אתך חידומי וחדל טדיש לב
לב שושן אך טעב אלדים

לישראל הללויה ^{יב} ברכי

בורא כל ממשמהו איסיש פ
פועל כמעשהו מיהוא זה ואיזה
הוא הללויה : ברכי

גוף אין לודם ובשר ביד אדם
לא נמסר אמונת השבטים
שנים עשר הללויה : ברכי

דת תורתו הסכימנו ובתריג מ
מצות העטידנו הוא עשנו
ולא אטחנו הללויה : ברכי
בשמיני עצרת

הוא הנחיל על יד חוזה אתיוס
שמיני חג העצרת הזה הוא
ישלח לנו את בן מזזה הללויה
ברכי : בשבועות

קני נעמן ועובדיה רחב גרותה
המואביה נכנסו בדת תושיה
הללויה : ברכי

בפסח

ובעת חגה מצות בחצי הלילה ב
באותותיו לנו נגלה לשם ולהפארת
ולתהלה הללויה : ברכי

רזה אמונה איז באים לא נמצא
רק בעבריים והבמותה ינה
לעיים הללויה : ברכי

רודפי יושר בכונה הם נמסרים
בסכנה אנא הושיעה נא
הללויה : ברכי

אדון עולם בכל משלם ואתה
תברך את עמך כלם מעתה
ועד עולם הללויה : ברכי

יצר גם כל מפעלו עשיה הוא
ישלח לנו את אליה ואז בלה
הנשמה תהלליה הללויה :
ברכי נפשי אתי הללויה :

פזימן לפסח קודם תולדת בפר תורה

למי אגיד צרותי צרור המור.
למי אגיד צרותי אם לך לא:
למי אגיד

גאלתנו ממצרים להלוק לירושלים
כלכלתנו מזן השמים צרור המור:
למי אגיד

אנשי קדש חזיון לי כי בא הולך
עדירי וכן משק ביתי צרור
המור : למי אגיד

ממצרים גאלתנו יי אלדינו
מבית עבדים פרייתנו צרור
המור : למי אגיד

שירח ללא גאה גאה וועלה יסגלו
הראה יודו דוהנפלאה צרור
המור : למי אגיד

הוא עשה לי נוראות וכאזיראני
נפלאות אז לכל עסאהיה לאות
צרור המור : למי אגיד

אד יקבץ נפוצותי ויבנה עיר
משכנתי שם ירצה רוב

קרבתותי צרור המור :

למי אגיד צרותי צרור המור :

פינו אחר לפכה קודם הוצאת כפר תובג

וכמו כן למי אגיד אחרים

יפוצו אויביך בנסועה ארון

ובנחה עמך שיר מזמור ירון :

יפוצו

כהני עמך ילבשורקמה יאמר

חסידך שירה בנעמה גני על

כל אומה ישבח ויתרון : ובנחה

אורים ותומים כבראשונה

קטרת סמים שחלת וחלבנה

והיה לולמנה לזרע אדרן : בנחה

בעבור עבדך דוד בן ישי ישלח

משירך נלך יובילושי ואקרצ

אשר בנחה זכרון : ובנחה

פינו

פזמון חסר לפניה ולמען יסאחרים קודם ^{יד} 14

הנזלת כפר הנורה

אפתח נא שפתי ואענה ברוך
לי אשייר בסועדה ארון:

לאלהי

מהולל אקראל עת ישענו יוץ
באלעזיק גול נקרא אז ברוך:

לאלהי

תפתח ארץ ישע לתפלחך תישע
וישדלנו ישע ולשון אלסתרון:

לי אלהי

תשיב שבותנו לי אגואלנו
ונשלס נדרינו וכפר אהרן:

לאלהי

פוצואל אויבך ירוננו תאבך
זס תריב את ריבך ישוב לביצוק:

לאלהי

הן נעבוד גאולים ולנו אלילים

מעון וחיילים יגבר ויתרון:
לאלהי

חזקי נאלתהי יונם יען והי
נשיר כנם והי בנסועה ארון:
לאלהי

לזהר לנהולת בפר תורה

אפתח שיר בשפתי ולשון לבית
אשיר אל שדי עתפותחים
לוארון: אשיר אל שדי

מרום מקום מקדש מהרה יתחדשי
יתגדלו יתקדש דבית אחרון:
אשיר אל שדי

ראשון לציון בנו כמלך במסבו
ינהרו לטובו בני כבנו מרון:
אשיר אל שדי

רודי עז ואדום קום נאלת תרום
דרוך בגת אדום עד בלתי זכרון:
אשיר אל שדי

כלילת

טו
כלילת יופי נא · תהי לדאש פנה
ולבן ישי תנה · ההרוה שרון ·
אשיר אלל שדי ·

ישתבל פני לפנים · יקר מפנינם
ולוחות אבנים · מנחיס בארון ·
אשיר אלל שדי ·

דרור קרא לאום · אשר לך שדי נאום
טהר לבו פתאום · וקרא אז ברון ·
אשיר אלל שדי ·

ישבו במרותים · יצאצאי אישתמים
ועם רועים קמים · משה ואהרן ·
אשיר אלל שדי ·

שדי שער רצון · פתח לאדם עאן
עת עמך בעל צון · פותח לך ארון ·
אשיר אלל שדי ·

שדי עליון נורא · שלח לט אורה
עה צאת ספר תורה · מתוך דאון ·
אשיר אלל שדי ·

שד'קומה עשה למפוזר כמו שזה
את מאמר משה בנבואה הארון:
אשיר אלף שדי יעת פוהחים לזה ארון:
פבוקים זנהגים לומר בימים אחרונים
זל פמה קודם הונח בלך תורה

עד שיפוח היום ונסוה הצללים
אלך ליל הר המור ויל גבעת

הלבונה: קול דודי דודי דודי דופק
קול דודי דודי דופק פתחי לי
אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא טל קוצותי רסיסי לילה:
עד שיפוח היום ונסוה הצללים
אלך ליל הר המור ויל גבעת ה
הלבונה: כוהנך וכו'
פזמון לומר בליל אחרון זל פמה קודם

התימת הקדים

יחי מיומים ויפדהנו ברחמיו
עושה שלום במרומינו
עושה

עושה שלום במרומיו:
 לכו אכלו בשמחה ובטוב לבב
 לחמכם יסיר מכם אנחה ויגון
 מבתוכם גוי ישלח בימיכם
 לברוכי רחמיו עושה שלום
 במרומיו: עושה שלום במרומיו:
 כלי יקר נתן לנו הורה נעימה
 וקדושה וגם הטחלנו מועדיר
 רגל שלשה חגה פסח בראשונה
 הוציא לאור תמימיו עושה
 שלום במרומיו: עושה שלום ב
 במרומיו:

כשחנני חן שני ספרים בעת שנוקחין
 השני לקרות בן אומרים

יי אלהים צבאותה שיבנו
 האר פניך ונושעה: אין כח
 ישורון רוכב שמים בעזרך
 ובגאותו שחקים:

פזימון לגבה וסול המועד

יום זה לישרל אורה ושמחה

שבת מנוחה : יום

צוית פקודים במעמד הר סיני
שבת ומועדים לשמור בכל שני

ליערוך לפני משאת וארוכה :

שבת מנוחה : יום

חמדת הלבבות לאומה שבורה

לנפשות נכאבות נשמה יתרה

לנפש מצירה יסיראנחה

שבת מנוחה : יום

קדשת ברכת אותן מכל ימים

בששת כלית מלאכת עולמים

בו מצאו עגמים השקט ובטחה

שבת מנוחה : יום

לאיסור מלאכה צויתנו נורא

אזכה הוד מלכה אם שבת אשמוה

אקריב שילמורא מנחה מרקחה

שבת מנוחה : יום

חדש מקדשנו . זכרה נחרבת
טובך מושייענו חנה לנענבת
בשבת יושבת . בזמירו שבחה

שבת מנוחה :

יום זה לישראל . אורה ושמחה . שבת

מנוחה :

פזמון אחר לדתך בשבת ותול המועד

יודוך רעיוני . ירועי ירועי

ביום שביעי : יודוך

יום אשר כליתבו . כל מלאכתך

אומר כי שרית . על כל זולתך

ובמעשים עשית . אין לבלותך

ליבן אמתך . חיש להרגיע

ביום שביעי : יודוך

שביעי בחרת . בכל המעשים המניני

ואותו קדשת . בשבועות ושנים

חיש אשר נשאת . לגזע אמונים

וּפְדָה מֵאֲסוּנִים אֶרְחִי וְרַבְעִי

בְּיוֹם שְׁבִיעִי : יוֹדֵךְ

רָצָה בְּמִנוּחַתִּי יְיוֹם זֶה יוֹם מִנוּחָה

וּבְיוֹם עֲבוּדָתִי הֵמַצְאָלִי הַרוּחָה

כִּי אֲכִיז לִשְׁבִיחָתִי מִשֶּׁאֶת וְאֶרְוֹכָה

וְשִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה יְהִי שְׁעֵשׂוּעִי

בְּיוֹם שְׁבִיעִי : יוֹדֵךְ

אֶל עוֹלָם שְׁכָלוֹ שֶׁבַת תִּזְכְּנִי

וְנִרְדָּךְ בְּהִלּוֹ שִׁים אֶוֹר בְּעֵדְנִי

וְיִלְמִשְׁכְּנֵי שִׁילָה תִּשׁוּב תַּעֲלֵנִי

מִהַרְדֵּי עֵנְנֵי אֶוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי בְּיוֹם שְׁבִיעִי

יוֹדֵךְ רַעֲיוֹנֵי יִירוּשָׁלַיִם בְּיוֹם שְׁבִיעִי

כִּדְרֵי הַשְּׁכֵבָה הַנְּהַגְתִּים לְנוֹמֵר בְּתוֹעֲדִים לְבַעַל

לְשִׁמְחָתֵךְ הַבּוֹקֵר זְמַן קָלִי

מֵה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפְנָת לִירְאִיךָ

פְּעַלְתָּ לְחֹסִים בְּךָ נִגְדַבְנֵי אָדָם :

מֵה יִקְרַח חֶסֶדְךָ אֶלְדִים וּבְנֵי אָדָם ב

בְּצִלְכֵנּוּפִיךָ יַחְסִינוּ : יְרוּיוֹן מִדְּשָׁן

ביתך ונחל עד נדך תשקם: בשכבך
 תשמור עליך והקיצות היא תשיחד:
 יעלו חסידים בכבוד דננו על
 משכבותם: והחכמה מאין תמצא
 ואיזה מקום בינה: אשרי אדם מצא
 חכמה והאדם יפיק תבונה: טוב שם
 משמן טוב ויום המות מיום הולדו:
 סוף דבר הכל נשמע את האלדים
 ירא ואת מצותי שמור כי זה כלהאדם:
 מנוחה נכונה בישבה עליונה תחת
 כנפי השכינה: במעלת קדושים
 וטהורים כזוהר הרקיע מאירים
 ומזהירים וחלוץ עצומים וכפרת
 אשמים אפר חקת פשעו והקרבת
 ישע וחמלה וחננה מלפני שוכן
 מעונה וחולקא טבא לחייה עולם
 הבא: שם תהא מנת ומחי צרת
 וישבת נפשה שם הטוב האלוף

המרומם נשא ומאד נעלה מדנא ו
ורבנא כמיהדר אהרן ברכיה
מוריאנא זבר צדיק וקדוש לברתה
אשר איזן וחיקר ותיקן למשכימי קום
סוד אישמורת הבוקר בקקי מוריאנא
הוא זכה וזיכה אותנו בקהלנו זה והוא
גם חיבר אותה ספר המהולל המשונח
והמפואר הנקרא ספר מעבר יבק
אשר הוא לכל בדבש למתוק ו
ושניהם כאחד טובים בנויים ומיוסדים
במילימיליותא איש אלדים קדוש
הוא אשר המלך חפץ ביקרו שקול
הוא כששם רבוא רוח אלדים
תניחנו במען עדן דאתפטר מן עלמא
הדין כרעותא להא מריה שמיא
וארעא מריה שמיא וארעא המלך
ברחמי ירחם עלינו:
פזמין ליתר בערבית זבועה

יג
יונתי מהלך נודדת. מקן אל קן
תרחפי. ובהרה תקרי בלדת.
בתבל תתעלפי. עוד תהיי כאן נחמדת.

בצע עיף הוד תתעלפי. תם נעתם
אלוף געתם. אבנה שלם. יונת אלס.
לא תרגזי עוד. נא אחותי רעתי יונת.
חמתי יהתעטפי בתכרך בויץ. חיש
אקבוץ עם נפויץ. באי אחותי כלה.
תם נעתם

שנבי אגבירך תמה. חיש יאסוף את
נרחך. וצר עליך ידרמה. עפר
רגלך ילחך. עליהר עיזן ושמה.
כאזתזבחי זבחך. תם נעתם. אלוף
געתם. אבנה שלם. יונת אלס.
לא תרגזי עוד. נא אחותי רעיתי
יונתי תמתי. שמתיך כפי מורג
חרויץ. לבי שיפזו חרוץ. וענני מ
מעטה תהלה. תם נעתם

רדי על עמיס בך רדו על במותכ
חדרכי: ויעל בוגדים בך בגדו חץ
וקשת תדרכי: אקבוץ בניך נדו
מנעי עינך מבכי: תסנעתם: אלוף
געתם: אבנה שלם יונת אלם
לא תרגזי עוד נא אחותי רעיהי יונת
תמתי עמך אספי ובני גדר פרוץ
רץ לקראת ר"ר רוע לבשר עכ
סגולה: תסנעתם

אל מקום רגלי אבד ואפאר מקדשי
ואויבך חיש לאבד אקנא לשם קדישי
בן יקד לילועבד מידו אוצי אחפשי:
תסנעתם: אלוף געתם: אבנה ש
שלם יונת אלם: לא תרגזי עוד נא
אחותי רעיהי יונת תמתי כל עם
קצפי יצא לחוץ יכנס עם לחוץ
אל תוך עיר ההוללה: תסנעתם
פזתן ליל שנ של זבוטנת

הבקר אור ל לילישן עורה דודי^כ

למה תישן: הבקר

מהזה היה אל השכני הוא אליהו

הנביא לא קרא יונה ל תדוני

הנה לא ינוס ולא יישן: הבקר אור

נחם יסתר מעיני כי עד פה לא

שמעו אזני קול צד בא לפניו

יהגדול בוער בבבשן: הבקר

כלה קיץ עבר קציד לא זור מזור

לא חובש ציד לא בא מלאך לא

שולח ציד ל הר אלדיס הרבשן:

הבקר אור

בתבל גם ישבת ענין בוטחות

זותגל זותדוין ובנות ציון עומדות

בחויף הורידו לארץ ראשן: הבקר

עורה דודי עורר מדין ריב עם

בת צור ובת מדין החרס אותן

השמד פדין ממעל מתחת

שדמשן : הבוקר

הסכלבשרכינעורל . כי קם
שבטמישרל . גם באלבנותציון
וגאל . האיר אורן זרח שממשן :

הבקר

הנה עמוז הולך למות . ובנורת
מואב דיר חלמות . כלן דיראון
לא המות . תולעתן לא תנבה

אשן : הבקר

ובנות ציון תוך בירתן . תשתחוונה
אל אל איתן . מדי שבת כל
שבתן . מדי חד שכל ראש

חדשן : הבקר

רעות לנשמה של סגזבועות

יגדל בפיתמיד . שם זכרדל

חי אודה לך אל שרש

חכמה בתוך טוחי :

שמך אהל ליום יום לאבפי גלך

אמנם כפי כחי לך אערך שיחי:
 רזב שמי קדם מרום זבול הקשב
 שועי בהביעי שמך בתוך אחי:
 אודך בקדל רב שירי לך יערב
 ישפר כמו שור פר ירח כנפחוחי:
 לך אברעה כי כל בך לך תכרע
 אודך הכי תודה לך נשמת כלחי:
 פזמין אחר לזאתיה אבונעות

שחר אבקשך צורי ומשגיבי
 אערך לפניך שחרי וגם ערבי:
 שחר

לפני גדולתך יאעמוד נאהבהל
 כי עיניך תראה כל מחשבות לבי:
 שחר

מה זה אשר יוכל הלבזה לשון
 לעשות ומה כחי רוחי בתוך
 קרבי : שחר
 הנה לך תיטב זמרת אנוש על

כֵּן אֲנִי בְעֵינֵי תְהִיָּה נִשְׁמָת
אֱלֹהֵי בֵי : שָׁחַר

פְּזִיעוֹן אֶסֶר לְזַהְרֵית הַגְּבוּעוֹת.

יוֹם לְהִנְחִיל דַּת לֵב מֵאֲמִצַּת
אֶעִיר שִׁירָה בְּנֵב שְׁפָתַיִם
הוּא בְּחֹדֶשׁ שְׁלִישֵׁי לְעֵצָת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : יוֹם
שְׂדֵי הַשָּׁמַיִם קוֹלֵל עִם דּוֹרֵשֵׁינוּ
אֲנִי אֱלֹדִים בְּלֹתִי לֹא יָדִידָה
לֹא תַעֲשֶׂה פֶסֶל הָאֲמֵן בְּשׁוֹא לֹא
תִסְגֹּד וְתִעֲבֹד זֹלָת אֱדִידָה : שְׁמוֹר
פֶּן וְאֵל תִּשָּׂא לְשׁוֹא שְׁמוֹת מֶלֶךְ חַי
מִמִּית וּמַחִיה : קְדוּשַׁת שַׁבַּת לְנֶגֶד
שׁוֹא שְׂרָבוֹ שַׁבַּת אֱלֹדִים חַיִּים :

יוֹם

רְצֵה לְרַצּוֹת הוֹרִים יִשְׂרָאֵל
כְּבוֹדֶם בְּעֵבֹר תֹּאדִיךְ יָמִים
לֹא תִרְצַח צֵלֶם עַד יִצְרָה הָרִים

שְׁמוֹר

שמור ובביתך לא תשים דמים
לא תנאף ולא תגנוב כממרים
כי אלדך צופה עלומים לא תקח
אשת נבית חברים שין מאל לך
פתח ידים : יום

אל מסיני בא לומר דברות אל
זכתבם על שני לוחות אשרי
אנו שיהזיק בדם לדורות על לוח

לבו ישים ובטוחות כיהסראש
אל כל מצות נבוחות לכן העירה
שירות ישראל יום אלבו הוריד
דת משמים : יום

פזמון להר להרית אבועות קודם קדים

אגדלך אלדי כל נשמה ואודן

ברוב פחד ואימה : אגדלך

בעמדי תוך קהלך צור לחזמם לך

אבר עו ואכעף ראש וקומה : אגדלך

רקיע רום הלא נטה במבטא

והארץ יסדה על בלימה: אגדלך
היוכל איש חקור את סוד יוצרו ומי
הוא זה בכל קדמה וימדה: אגדלך
מרומם הוא עלי כל פה ולשון איש
הפליא ועשה כל בחכמה: אגדלך
ויתגדל בגוי קרוש ועליון ויתקדש
שמידה רבא בעלמא: אגדלך
פזמון לשבועות קודם התאהב פר תווה
פרישן עלי מזיו שכינתך צורי
שדי אבא אל היכל ביתך:

פרישן

יושב מרום אל חי צוד עולמים
ידך תרום על ראש רשעים קמים
יועצים רעתמיד על עדתך להדיחם
מדרך תורתך: פרישן

סומך נופלים ומחיר אסורים
עזר דלים ומאשפות מרים
מאבזנים עדת סגילתך תגאל

גוף שבט נחלתך : פרשן
 פנת יקרת לאשר בק בוטחים
 דבה עזרת לקבץ נרחים בגלותם
 כלם ביראתך משתחיים מולבית
 תפארתך : פרשן

חזקנו ואמיצנו ושלח לנו המלאך
 הגואל באיבא בימינו אליהו
 נביאך משיח בן דוד עבדך
 פרשן עלי מזיו שכינתך צורי שדי אבא
 אל היכל ביתך :

פזמון אחר לשבועות הקודם הונח כה
 פִּי אֶלְדָּבֵר פִּי אֶלְדָּבֵר יוֹם קִרְבֵּנו
 אֶל הַרְסֵינִי הִשְׁמַע עִם קוֹל א
 אֶלְדֵּיִם דּוֹבֵר אֲנִי כִי : פִּי

יוֹם מֵעַמְד הַרְסֵינִי אֲשִׁים כִּמוֹ
 אֲזַנִּי וַיִּמְלֵא אֹן מִתְנֵי פֶה דּוֹרֵב
 חִילָה : פִּי אֶלְדָּבֵר

צוֹרֵי הַלְאָזָה יוֹם דְּצוֹן וַיּוֹסֶם פְּדִים

ולתתך היום דתך ולסגולה :
פִּי אֵל דְּבַר

חרד לבב עמך חילכל יצור ממך
לדין ביום קמך מי יעזוב מלה :
פִּי אֵל דְּבַר

קץ אין לחכמתך סוף אין לבינתך
גם אין לעדקתך ראשית ולא תכלה :
פִּי אֵל דְּבַר

חיי כעל יכולו בטוב ולא יכולו
שפה ולא יוכלו דתך למללה :
פִּי אֵל דְּבַר

זאת אזכרה מלכי פתחך באנכי
יחלל בכי כי קולך כאש אוכלה :
פִּי אֵל דְּבַר

קבל מי עונש נבי צור ומישגבי
כל עוד נשמה בי אודה לך סלה :
פִּי אֵל דְּבַר יִי אֵל דְּבַר יוֹם קִרְבָּנוּ אֵל דְּסִינַי
הַשְּׁמַיִם קוֹל אֱלֹדִים דִּינִי אֲנִי :
בִּי

פיענוק אחר ליהוצלה סת וזס תענה
התחבר תשולש בראש סימניה

בי חק דבר פי אל דבר גס עוז
גבר ליעם לדבר יוסה קרי בני
לסיני כי כן שמיעתי באזני דעבר
— אנבי יי : בי חק דבר —

ענת גואל באבא ענה הלא צבא
עוף ממעוף אבה בתראש לאיתני
— בי חק דבר —

מה עוד למוחזה נלטי לראש
פסגה בלשם מעונגה יפנוולך
— פני : בי חק דבר —

נסעה וארשתיך ניך לך ואמנתך
נזר לאוס שמתך לב גם למאמני
— בי חק דבר —

נאשאה קידה נאצאה דודה
נאומרה הדה אותהס לל עני
— בי חק דבר —

ולתתך היום דתך ולסגולה :
פִּי אֵל דְּבַר

חרד לבב עמך חילכל יצור ממך
לדין ביום קמך מי יעיד מלה :
פִּי אֵל דְּבַר

קץ אין לחכמתך סוף אין לבינתך
גם אין לעד קתך ראשית ולא תכלה
פִּי אֵל דְּבַר

חיי כעל יכלו בטוב ולא יכלו
שפה ולא יוכלו דתך למלה :
פִּי אֵל דְּבַר

זאת אזכרה מלכי פתחך באנכי
יחל לבבי כי קולך כאש אוכלה
פִּי אֵל דְּבַר

קבל מי עונתי צור יומי שגבי
כל עוד נשמה בי אודה לך סלה :
פִּי אֵל דְּבַר יוֹם קִרְבִּנוֹ אֶהְרֵסֵנּוּ
השם קול אלוים דיבור אנכי :
בי

פזענן אחר ליהוצלה סת וזס מעגת

המחבר תשולג בראש סימורהו

בי חזדבר פאלדבר גס עזז

גבר ליעס לדבר יוסהקריבני

לסיני כיכז שמעתי באזני דנבר

אנבי יי : בי חזדבר

עזת גואל באבא ענההלא עבא

עזף ממעוף איבה בתראש לאזני :

בי חזדבר

מה עוד למוחזגה מלטי לראש

פסגה בלשם מעונגה פנולך

פני : בי חזדבר

נסעה וארשתיך ניך לך ואמתיך

נזר לאוס שמתוך לב גם למצאני :

בי חזדבר

אשאה קידה ואצאה דודה

ואומרה הדה אותהס לל עני

בי חזדבר

אז צו להכינ אפגם להלביני
אך אכפלה רספ פז אהיה לגנאי:

ביחז דבר

לחזק כבוד תורה ליכז פאר נורה
לבש לבוש שמורא ירד עלי סיני:

ביחז דבר

רס בה מעוז חילי יך שס לטעב דגלי
רב בה משוש דגלי וי צהבו פני:

ביחז דבר

פומא דקא גרים פישע לדור דורים
פאות בכז שרים רנן בכל שני:

ביחז דבר

רלסובקול גילה יקדמון לכל עמלה
לקוואס גולה יאני וכל בני:

ביחז דבר

פשיב שבות שבני פשיח עדי עדי
פקבוץ פזורי גל את מאור עיני:
ביחז דבר פיא דבר גס עוז גבר לי עם לדבר
יום

יוסף הקריבנו לסיני כי כן שמעת באזני

דובר אנכי יי :

כתובה לאותרה בהגזבונות

ירדך דודי לגנו לערוגות בשמו

להתעלס עסבת טיב ולפרוס

עדיה סוכת שלומו אפריון עשה

לו המלך שלמה :

שרפים ואופנים נטש נפרשין ו

ורבבו ובין שדי אילת אהבים

שם מסיבו ביזס חתונתו וביום

שמחת לבו :

רעיתי יונתן באי אתי לדביר ואולם

כי למענך אעזוב כל המוני מעלה

וחילם וארשתך לי לעולם :

אמרה איזמה את שמעת דוד יש

שמעתיהו ואהבת עולם אהבתיהו

שקנ מנשיקות פיהו :

לחופה נתרצתה מחולת המות

גלי
ים
מלה
עדי
לדבר
ום

וכנגד נעשה ונישמע לקחה ששים
רבוא עדי עדים בחדש השלישי
ליצאת בני ישראל מארץ מצרים:
ויהי הקשר אמיץ עם עם זוקנה
בסיני ואת ספר המקנה והחתום
אקרא באזני המוני הנה היא
כתובה לפני:

בששים בשבת אגיד את הרשום
בכתב הנשתוק יום להנחיל
אוהביו תורה אל חי נתכונן ש
ששה ימים לחדש סיון:
ביום מסיני בא זרח משעיר אל
נעלם הופיע מהר פארן על מלכי
גויס כלם בשנת אלפים וארבע מ
מאות וארבעים וששים לבדי את עולם:
למנין שאנו מונין וקהל עדתי ובכל
תפוצותיה פה בארץ הלזובידן
נתלו אשיותיה כי הוא על ימים

יסדה ועל טהרות יכוננה :
 איך החתן שד שרים ונגיד נגדים
 יחיד ומיוחד הוא מושיב יחידים
 חכו ממתקים וכלו מחמדים :
 אמר ליקרה ונעימה הבת רבת מעלות
 נשאה חז בעינו מכל הנשים ונתת לות
 יפה כלבנה ברה כחמה אינמה
 כנד גלות :

ימים רבים תהיילי ואני אלק וגייל
 הנה שלחתי לך פקודים נחמדים
 מזהב עליד יקותיף דני ליל לאנתו
 כדת משה וישראל :

ואנא אוקיר ואזון יתכי ואכסה כי
 אהיה עמך למסתור ולמחסה ו
 ולמכסה יהוכן בחסד כסא :
 ויהבנא ליכי מהר בתולכי תורת
 חכם מקור חיים תחיי את בני כי
 הרופא לכל החלואי כי הגיף משחת

חייכי :

ויצביא את כל האדא והות ליה לאנתו
וברית עולם לקשר אמיץ בניהם
שות שותו יומם ולילה לא ישבותו :

ויצבי חתנא דנא והוסיף על עקר
כתובתה מה שתלמיד ותיק ע
עתיד לחדש באורא יתאוספרא
וספרי ואגרא ותוספרא :

הקדים לה בתורת מוקדס רמח
מצות עשה מהן לא ימישון כי
אם אותם יום יום ידרושון את
הדרך ילכו בה ואת המעשה
אשר יעשו :

ועוד כתב לה בתורת מאוחר
מצות לא תעשה נקדשו למנן
שלוש מאותו ששים וחמשה פשו
מעשים אשר לא יעשו :
ודא נדונא דהנעלת ליה כלתא

דא להעלות ולראות מאת אביה
 ארון הנפלאות לב לדעת ואזנים
 לשמוע ועינים לראות:

נמצא סך הכל בין כתובה ונדוניה
 וחקר כבודם ותוספת ומאוחר
 ומוקדם את האלדים ירא ואת
 מצותיו שמר כי זה כל האדם:
 ורצה החתן לזכות את ישראל עם
 גורלו ולהעלות נכסים אל בפר
 ישה לו ששם פחתו פחתו לו
 ואם הותרו הותרו לו:

וקבל עליו החתן אחריות שטר
 כתובה להתפרעא מכל שפר אוג
 בבסיך איש לא יהגבה מחץ
 ראש על ארץ רבה:

וקבלו חרונה הון תנאים נאים הכל
 בכתב נאספו אסוף כל אחד מהם
 כאשר יכסוף תנאי בית דין מראש

ועד סוף :

מעשה ידיה לון ועליו כלה בשיטה
בלילה שיריה עמה וביום חוט
של חסד משוך עליה תנולה
מפרידיה ויהללה בשערים

מעשיה :

והירושה כמטה גדת ודין על לוח
חבוקה מטובה היצפונה לצדיקים
עין לא ראתה יעלה נעלה ו
וירשנו אותה :

והדירה תורה בקרן זווית מעונה
כלה רועה ליטול יטול סחרה
ואתננה ומדבר מתנה :
ושלא ישא אשה אחרת עליה
מילדי נכרים הנלוזות כי אם
בבת שיעשו עים דבק ואותה
ישים בלב ובחזות לזאת יקרא
אשה כי מאיש לוקחה זאת :

ושלא ינחנה מתוך כעס שהרשלות
חלא יאכל עמה לחם עצלות נודה
בחכמה ולא חוז בסכלות:

ושלא ימשכן כלי חמדה ולא י
ימכור אך להרבות ספרים תמיד
ימכור אמת קנה ואל תמכור:

ושלא יצא למקום רחוק אובים
ישים נתיבנו כי אם ספר תורה
מונח נגד לבנו והיתה עמו וקרא
בנו:

וכל התנאים הללו שרירים
וקימים כצבא השמים בשחק
נרשמים לעד יעד ולעולמי
עולמים:

ונשבע החתן לקיים כל דבר
להמוננו ולהנחילי של אודה בין
ולעושי רצוננו נשבע בימינו:
וקנה החתן קנינים חמשה ומהם

יה

ח
קיס

ה
ה

ה
א

ה

תורה ותעודה וסגולה מאודישה
והוציא את האבן הראשה:
יראו צדיקים וישמחו ויאכלו את
פריים בתעודה אדוכה מארץ מדה
ולחבה מניים והכל שריר וברע
וקיים:

ויקם עדות ביעקב ותורה שם ב
בישראל במרץ ואמר להקים
גדריה מאין פורץ פרץ ואעידה
ליעדים נאמנים אתה שמים
ואת הארץ:

ישמח חתן עם כלה לקחה לו
לגורלו וישמח לב כלה בבעל
נעוריה ותאמר למה ללו אשר
העם שככה לו:

ואותרים אשרי העם ש"י אלדי חכו
ואה"כ אותרים גדלו

פזמון לומר לערבית תועה כזהל במעלה

אבת וזו היא

יה בן דוד תן . וגם לא ימתן .

יה בן דוד תן . וגם לא ימתן :

וגם את רחוב . יחנן כמו תרתן .

וגם את רחוב . יחנן כמו תרתן :

עני על חמור . רוכב חיש לאמר

עני על חמור . רוכב חיש לאמר :

שוב לא הר המור . יחנן שס את

דוד יאתן : שוב לא הר המור וכו' :

יה בן דוד תן . וגם לא ימתן . יה בן דוד

וגם את רחוב . יחנן כמו תרתן . וגם את דוד

תו"ש לבע

קינה לפתיה כל היא ואחד יתעלה

איכה . ישיבדו תהיה עתנו לריק

על חרבן עיר נוראה .

מספד נעיר נזעק נפעם .

נתגלגלנו תחת שואה .

ויכי האל זעום זעם
אוי איך לאחס קאה קאה לנו
מעיר גילת כל יעם
איכה ישה בדד העיר רבת יעם

רב החובל אב חרבונו
יד פרש גם על אפריון
קרח איש בושם לשנינה
יפעת מקדש על כל עליון
אוי איך הל נשא קינה
זנח ביתו נטש ציון
איכה יעיב באפו ייאת בת ציון

העם מרמס אל האיים
טרמענבכה אל קולתתו
עת כיהיה לעבי גים
קל מחץ בחץ אשפתו
אוי איך נביא איל מלואים
ולאל נקריב את מנחתו
אני הגבר ראה עני בשבט עברתו

לא עוד נביא נעדר כהן
חזון נפרץ נשבת הטוב
כל עם ואום בנו סואן
לשחש עיקר חעין לחטוב
איך ראשנרים נאמר הזן לוי
לונולדנו לנו טוב

איכה יעם זהב י שנא הכתטהטוב
אם חטאנו בורא עולם
רחום חנון אתה נקרא
הן לקינו זה לא נעלם
מכתינו בלתי סרה
הסכן נא עמנו ושלם
כי אחר אופל באה אורה

הסכן נא עמנו שלם כי אחר אופל באה אורה
קינה אחרת לפיה יתח כל מעלנות איכה

על חרבן עיר קדש
לקונן כל פה ינעם
ואוזן תערב בקינות

לוי
לוי

ומספר ינעם
איכה שבה בדה העיר רבתי עס

בנין יופי לכל הארץ
אשר היה על כל עליון

איך רועה תרועעה

לחרץ ולכליון

ואויביים פרצו פרץ

הבית שח כליון

איכה יעיב באפו בית ציון

אזכור בארץ שב

מקדש אל ומעלתו

וארזים קול במר בב

על כהן ועבודתו

אוי כי בעון מר

גלה עמי ותפארתו

אני הגבר ראה עני בשבת עברתו

המעון הנאהב

איכה נקטף קטוף

נער וזקן ירהב ·
 הכות פנים לחטוף ·
 השליך אל אשר אהב ·
 זקן ונער רך ומשוב ·
 אינה יועם זהב · ישנא כתם הטוב ·

נחם נא את עמך ·
 אשר עד עתה הם בכליון ·
 זכור תזכור את שבועתך ·
 שא לא יעמדו עוד תה אדום ·
 ואז נאמר כלם בפנינו ·
 בשוב יי את שיבת ציון ·
 ואז נאמר כלנו בפנינו · בשוב יי את שיבת ציון ·

כדר העל המלא הנהוג לו ימיר ש"ז בהכ בקפלה
 בקול נחיה הנוכה
 על חטא שחטאנו לפניך באומץ הלב ·
 ועל חש"ל באונס וברצון ·
 על חטא של בביטוי שפתים ·

ועל חטא של בבלידעת:
ועל חטא של בגלוי ובסתר:
ועל חטא של בגלוי עריות:
ועל חטא של בדבור פה:
ועל חטא של בדעת ובמרמה:
ועל חטא של בהדהור הלב:
ועל חטא של בהונאת רייע:
ועל חטא של בוידוי פה:
ועל חטא של בו עידת זנות:
ועל חטא של בזדון ובשגגה:
ועל חטא של בזלזול הורים:
ועל חטא של בחזק יד:
ועל חטא של בחלול השם:
ועל חטא של בטפשות פה:
ועל חטא של פטמאת שפתיים:
ועל חטא של ביצר הרע:
ועל חטא של ביודעים ובלא יודעים:
סלח לנו מחל לנו כפר לנו:

על חטא של בכפת שחד ·
 ועל חטא של בכחש ובבזב ·
 ועל חטא של בלשון הרע ·
 ועל חטא של בלצון ·
 על חטא של במראית העין ·
 ועל חטא של במשא ובמתן ·
 על חטא של בנשך ובמרבית ·
 ועל חטא של בניית גרין ·
 על חטא של בסקור עין ·
 ועל חטא של בשיח שפתותינו ·
 על חטא של בעזות מצח ·
 ועל חטא של בענים רמות ·
 סלח לנו מחללנו כפר לנו ·
 על חטא של בפריקת עול ·
 ועל חטא של בפלילות ·
 על חטא של בצרות עין ·
 ועל חטא של בעדיית ריע ·
 על חטא של בקלות ראש ·

א יודע
 נ
 יל

ועל חטא של בקשות עורף:
ועל חטא של בריכות רגלים להרע
ועל חטא של בדבילות:
ועל חטא של בשבועת שוא
ועל חטא של בשנאת חנם:
ועל חטא של בתשומת יד
ועל חטא של בתמהון לבב:
סלח לנו מחל לנו כפר לנו:
ואותרים על הטאים וכו'

עוד גי' בהסדרה י"ח בקולך צמיע
לעזרה טובה פיך את אל

עשה למען אברהם ונסיונו:
עשה למען יצחק ועקידתו:
עשה למען יעקב וסולמו:
עשה למען יוסף וצדקתו:
עשה למען משה ונבואתו:
עשה למען אהרן וכהונתו:
עשה למען פנחס וקנאתו:

עשה למען יהושע ושירתו:

עשה למען עלי חקנתו:

עשה למען חנה ותפלתה:

עשה למען שמאל ונזירותו:

עשה למען דוד וחננוכת ביתו:

עשה למען שלמה והבנותו:

עשה למען אליה בברמל ועליתו:

עשה למען אלישע והשועתו:

עשה למען הזקיה ותורתו:

עשה למען יונה ותפלתו:

עשה למען חננה מישל ועאריה ומבטחם:

עשה למען דניאל ואמונתו:

עשה למען מרדכי ואסתר ותעניתם:

עשה למען עזרא וספרותו:

עשה למען ירושלים עיר הקדש:

וגומרים כל המדר

פזימון לעבבית הג' הסוכנות

יה אלי שמחת גלי בדשמת

רע

ז:

4

:

ז:

טה

מוגמתי: שעה שיד מהללי ורצה
תשורת רנתי: אנאל מחוללי
מהרחושה לעזרתי: צור גואלי
גאל לך אתה את גאולתי:
צור גואלי

שמח לב עבדך נשאורם על כל
גאה: וגם אני אודך בשירים כילך
נאה: חיש עורה כבודך ואבי ראה גם
ראה: איה ציין עיר קדושי ואיה
בית מנוחתי: צור גואלי

ראה שפלות עמך יהי צור עולמים
ועל לב משנאיך מצוה פחד ואימים
עירך ומקדשך מהרבנה כמורמים
ורעה צאן מר עיהך כהרי נחלת
חמדת: צור גואלי

אל תבזה תחנתי למען טעב וסלה
נאה שב את שבותי וחיש פדות עם
נאלח: אתי שועת תקותי שלחנא

בידתשלה: ולא יוסיפו זדים ובע
 עולה לעצותי: צור גשאל
 רחוק לנשמת חג הסוכות

אודך יום חדותי בבפות תגרי
 נפרי עץ הדר: אודך יום

יום זה קולי אדים בשידה נבמרה
 שירים במקום פרים אנבילשי לנודא
 בכפות תמרים הדומים לשדורה
 ותפלה בסדרה והללנהדר נפרי

עץ הדר: אודך יום

שדי שור צאן תערוג ממזוז וחולב
 ובחמתך תהרוג צר אליה עולב
 ותודך באחרונג אשר דומה ללב
 הצלמיד כלב גפן סמדר נפרי עץ

הדר: אודך יום

רצני לנקדש חד ולא שנם
 ורצה בשיר חדש וליהטאזנם
 ואודך בהדס דומה לעינים

היה לעינים לדרביקדרוד

ופרי עץ הדר : אורך יום

אל רוכב ערבות ושמי השמים

מסלול בערבות שים לידושלים

אזי בערבות דנמה לשפתים

אסגוד על אפס עלרצפתדר

ופרי עץ הדר

אורך יום חדות בכפוח תמר ופרי עץ הדר :

פאמון אחר לסג הסוכות קודם קדיש

יקרך חסדך אלדים מאזין משמי

גבוהים קולעם לישעך כמהים :

כי אמונתך רבה :

שרפים חיות ואישים כלם לחפץ

דרושים בנעימה שמך מקדישים

ונוצצים כמו לבה :

רוכב הוס שמי עליה איך עין לך

חסיקה כי כלהוה וכלטהיה ממך

היתה נסבה :

לה
אורך צור מבין רעיוני נא שמע קול
תחנוני אימרה תוך קהל אמוני ב
ברכו שם אל בטה :

לו תאמרו קרו שונבדל צור שומע
קולוני בדל יתרום על כל יתגדל
ויתקדש שמייה רבא :

פאמון לזמנה תורה להוצאת פיר תורה

ידידי מכס בקשתי יעס לזרע
עבריו גלו ליי אתי ונרוממה
שמו יחדיו : גלו

שמו נשגב בפאליים יפוצחים
לו שיר הלולים לחזות בנועמו
כלים יחד יבאו עדודין : גלו
רצים להשלים רצוננו ודורשים
איה מעוננו חיש ישע כל איש
על בנו לעשות ולשמור פקודין : גלו
אל מאמרו נהררים וכזודה חשמל
מזהירים לפנינו מורים ואומרים :

כי כלם מעשה ידיו : גדלו
חנק דעה ל שפלים להכיר כי הוא
אל אלים ואף אס הוא חוס גלים
גדלו יעדו מעבדיו : גדלו
זמר אבי עה ותהלה לאלהם מא
נעלה כי הוא שזמיעתפלה כל
בשר באו עדין : גדלו
קבץ יקבץ טחי אל גבולי גואליחי
ויטה אגול שיהי ייקד יב את קץ
מועדיו : גדלו ליי אתי ונרוממה שמי יחדיו :
פזמק חסר לשמה תורה
הנה ל ישועתי בוא בטח ולא
אפחד כי עוזי וזמרתיה
ויהי לי ישועה : הנה
אמונים עם נשאו ידכם קדש שאו
יחד לפני ל באו נשתחוה ונברעה :
הנה
זמר שיר ונבטה לץ תהלות עוטה

רב מחולל צור נוטה השמים

כיריעה : הנה :

ידייסדה ארץ יוגס טפחה ערץ

סובב סובב במרץ בל לאות

ויגיעה : הנה

יהכל בחכמה יוצר יחסד לאלפים

נוצר עיר מבצר יתבצר ואסוף

היצולקה : הנה

שוב שבות בת אהובה יגבור למה

בחבה במדבר בעתה בארץ

לא זרועה : הנה

רויעה צאן מגורשי יולביתק ינבילחן

שיי ושלח מהרבן ישי לבת

מחלה ונועה : הנה

אויבים בני בלי שים כדעב שכול

תפגשם מארצי תגרשם להם

שלח היצרעה : הנה

לזר מציון העתק עבחרבך אותן

ז
ס

ז

חי

ץ

ויחדיו

א

שאו

עדה

עוטה

רי

בתק־זתמושותנתק־היתר־ה
התקועה : הנה

בנה־חייש־אולם־וסף־בו־עונתם־וסף־
ותישקה־מרעל־סוף־כל־זדים־עושי־
רשעה : הנה

רדפוני־צורדים־כמו־קורא־בהרים־
שבור־עול־זרים־ומחה־פנים־ד
דמעה : הנה

מרום־שור־שיר־מעני־ותיטבלך־
שיר־הגוני־ובחסדך־הצילני־מטיט
ול־אטבעה : הנה

שדי־אל־גאה־גאה־גלה־ידך־הנוראה־
והקרב־והבואה־ועראה־ונשתקעה
הנה

הטה־שלום־כטהר־אלעם־לטובך־
ינהר־ובא־מדלגעל־הר־מקפיץ־
על־הגבעה : הנה

חזן־על־שאדיתנו־ובטובך־שמחני

אל כימות עניתנו שנות ראינו
רעה : הנה

זכור צדקת אב המון היה אצלך
אמון ולבנו חישל קדמון הקס
את השבועה : דגה

קרוב לי שנת ישע אחי עובר על
פישע שיחייבתי תישע ובטוב
ביחך נשבועה : הנה

הנה לי שועתי בוא בטח ולא אפרד :
פזעוק לומר קודם נסמת בזבת בניית
מילה : לו לנצוקיך

תודות אל וניחוחי תהלות

נשמח כלחי : תודות
שמך אל דינו יתברך תמיד מלבנו
ורוח כלב בשרחי תהלות נשמח כלחי

תודות

אל תפן לחטאתי לתזכור עונותי
נא שיר שיר שבחי תהלות

נשמת כל חי : תודות
חתרומם ותתנשא מלך דם יושב
כסא לך אתן שבחי תהלות
נשמת כל חי : תודות
לנשואין .

שמחת חתן וכלה צונו צור
נעלה להיות בית מינוחי
תהלות נשמת כל חי : תודות
ולברית תילה אומרים

מצוק ברית מילה צונו צור
נעלה היא כקרבן נוחחי ת
תהלות נשמת כל חי : תודות

תודות ונוחחי תהלות נשמת כל חי :
לקרנות הסתן תורה לקרנות בסת

חתן תורה היום משחתין
לסיים תורה קראתין :

חתן תורה היום משחתין לסיים תורה
קראתין (עמוד השם המנוב י פלוט ס"ה)

ברוך אתה בבואך וברוך אתה ב
 בצאתך : ברוך אתה בבואך וברוך אתה וכו'
 מקדמך קראתי יה' ענני במרחביה :
 ויבין הסגן ברכת התורה ויקרין הפרשה
 ולאחר קריאת הפרשה חזרו ומבין שנית
 ולאסב לומר הסגן זה הפיוט

שמח חתני בקהל אמוני
 "שא ברכה מאת יי"י שמח

שדיי מלא תאות לבו מגן וצנה
 יהיה סביבו ויאר אותו ויישר
 נתיבו לגמור ולשמור דרכי יי"י :

שמח

לראשו יצוה ברכות עצומות
 ויטעב כל עת כנהר שלומות
 יזכה ויראה יי"י שועת יי"י שאברנה
 מאת יי"י : שמח חתנו וכו'

ולאסב עשה הנדבה ולאומר לאסב

לך לשלוס במקומיך ירצה אלדים

את מעשיך : לך לשלום במקומך וכו'
ולקרנות הסבך בראיית אומרים

חתן בראשית מתחיל התורה
ה' פלוני) קום קרא בדת
ל נורא : חתן בראשית מתחיל התורה
וכו . ואלומרים כל הבדר אומרים לסבך

התורה :

לקרנות הסבך למה בעת נשואין

אזמר לחתני בקהל אמוני
אזמר לחתני בקהל אמוני :

יברכהו יי רס ונתעלה . יברכהו יי וכו'
ל רס ומתנשא על כל פעולה
ל רס ומתנשא וכו'

יברכהו יי משמי עלה . יברכהו יי וכו'
אזמר לחתני בקהל אמוני עב

ויקרא הסבך ואלסכ אומרים כחו זכתוב

בענין אלסה תורה :

סדר פסוק ותרגום אומרים בזמן הנשואין

וזהו היל הנוסח : פסוק

ואברהם זקן באבימים וי
ברך את אברהם בכל :

תרגום

ואברהם סיב עאל ביומין וי
בריך ית אברהם בכלא :

פסוק

ויאמר אברהם לעבד וזקן ביתו
המושל בכל אשר לו שים

נא ירך תחת ירכי : תרגום

ויאמר אברהם לעבד יסבא דביתיה
דשליטט בכל דיליה שוי כען

ירך תחות ירכי : פסוק

ואשב ירך ב"י אלדי הישמים

אלדי הארץ אשר

לא תקח אשה לבני מבנות ה

הכנעני אשר אנכי יושב בקרבנו :

תרגום

ואקיים עלך במימראד"א אלה
די שניא ואלדה די ערעא דלא
תיסב איתחא לבר מן בנות כבעט
די אנא יתיב בניהון: פסוק
כי אל ארציו ול מולדתו תלך ו
ולקחת אשה לבני לייצחק:

תרגום

אלהין לארעין ולילדות תיזל
ותיסב איתחא לברי לייצחק:

פסוק

ויאמר אליוה עבד אולי לא תאבד
האשה ללכת אחריי לארץ
הזאת ההשב אשיב את בני אל
הארץ אשר יצאת משם: תרגום
ואמר ליה עבדה מאי כל לא תזבי
אתחא למית בתרי לארעא דא
האתבא אתיב ית ברכך לארעא ד
נפקת מתמן: פסוק
ויאמר

וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ אֲבִי הֲשִׁמְרֵךְ
כִּי תָשִׁיב אֶת בְּנֵי שָׂמָּה : תִּרְגֹּם
וַיֹּאמֶר לִי הֲאִבְרָהָם אֶסְמְךָ לֵךְ
דִּלְמָא תִּתְּבִי תִּבְרִי לְתַמְךָ : פְּסוּק
" אֵלֶיךָ הַשְּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָנִי
מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר
דִּבַּר לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי לֵאמֹר
לִזְרֹעַ אֶתְּךָ אֶתְּךָ הָאֶרֶץ הַזֹּאת
הוּא יִשְׁלַח מִלֶּאכֹּו לְפָנֶיךָ וּלְקַחַת
אִשָּׁה לְבִנִּי מִשָּׁם : תִּרְגֹּם
" אֵלֶיךָ דִּשְׁמִי אֲדַבְּרָנִי מִבֵּית
אָבִי וּמֵאֶרֶץ יְלֻדְתִּי וְדַמְלַל לִי
וְדַקִּיִּם לִי לְמִמֶּנּוּ לְבִנְךָ אֶתְּךָ יִת
אֶרְעָא הַדָּא הוּא יִשְׁלַח מִלֶּאכֹּו
קְדָמְךָ וְתִסָּב אִיתְּךָ לְבִרְיָ מִתְּמִן :
אֲנִי הֵיכָן הוּא וְלֹא הוּא הַפְּסוּק " אֵלֶיךָ הַשְּׁמַיִם
וְכִי יִלְחָב לֹא יִשְׁבַּח הַרְשָׁעוֹן יִלְחָב
יִלְחָב פִּאֲעֵן יִשְׁחָב סִתְּנִי כְּלֵי שִׁכְתוֹ בְּזַת

וישבה הנדבה ולתב חוקיך לשלום ב
במקומיך וכו' כמו זכתיב לחעלה

תוֹשֵׁב לִבֵּע

לשוחה הורה כשחטע לחתן

חטן יסודי מה

אמן אמן שם נורא אלהי אבותינו
אשר נורא וציון לשוענו תהיה
עדין ויברך אנוכי ציון ואנחנו
על הים אנוכי אלהי צבא
יהוה הוא יברך מועדתי תורה
ויוצאם סביון ויחמלה ויאמר
כל העם אמן וישך הוציא
אחישרא לחמשת הוא יברך
מעדתן בדאשית ועטוד
תפארת לראשו ישית ויאמר
כל העם אמן

ו
א
א
א

ע אֲשֶׁר לֵב נִשְׁפָּד וְנִדְבָה לֹא יִבֶּזֶה הוּא
יִבְרַךְ אֶתְכֶם בְּהַקְדֻשָּׁה וְיִמְלֵא
מִשְׁעוֹת לִבְכֶם כְּשֶׁכֹּחַ כְּרִמָּה וְאִמְרוּ כֹל הָעַם
אֶמֶן: ע שֶׁבְּקִטְוֹת עוֹה לְהוֹשִׁים נִטְוָה הוּא
יִבְרַךְ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים מִטְוָה וְעַמְשָׁם בְּדָם לֹא
תִתְעַטֵּף וְאִמְרוּ כֹל הָעַם אֶמֶן: ע גְּדוֹל
גְּבוּר וְטָר אֶגְדִּיל נִיֵּאדִיר הַתּוֹרָה וְיִפְתַּח
לְנוּ שַׁעַר אֹרֶה וְאִמְרוּ כֹל הָעַם אֶמֶן:

מי שֶׁבְּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשָׁה
אֲבִרָהּם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב וְיִמְשֵׁה
וְאַהֲרָן וְיוֹסֵף וְדָוִד וְשְׁלֹמֹה וְכָל הַ
הַקְדוֹלוֹת הַקְדוּשׁוֹת וְהַטְהוֹרוֹת -
וְכָל הַעֲדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְאֹהֲבֵי
יְרֵמְיָהוּ וְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ הוּא יִבְרַךְ כָּל
אֶחָד כֹּל הַקְדוֹל הַקְדוּשָׁה וְגוֹלֵי
וְקַטְנִים הֵם וְנִשְׁיָהֵם בְּנֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם

וְכֹל אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּתְּמַלְאוּ עֲלֵיהֶם לְחֻמִּים וַיִּתְּנוּ
אוֹתָם בְּחֻסְדִּים וַיִּמְתִּיקוּ עֲלֵיהֶם הַדִּינִים וַיִּקְרַב
וַיִּקְרַב לְבַבְיָם לְאַהֲבָתוֹ יִתְפַּדְּךָ וַיִּסֹּר לְבָבְךָ
הַאֲכָן מִבִּשְׂרֵט וַיִּתֵּן לָנוּ לֵב בְּשֵׁר יִתְרַצֶּה הַקֵּל
בְּנֵי עֵהָיָה לוֹ עַתְרוּחַ מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא מִישָׁצוֹת
לִבָּנוּ לְטוֹבָה נִהְיָה עֲדִיקִים וְלֹא רִשְׁעִים נִהְיָה
טוֹבִים וְלֹא רוֹעִים נִהְיָה עֲשִׂירִים וְלֹא עֲנִיִּים
נִהְיָה אוֹהֲבֵי יְיָ וְאוֹהֲבֵי הַתּוֹרָה וְאוֹהֲבֵי הַמִּצְוֹת
נִהְיָה דַבּוּקִים בִּישְׁכֵינָה וּרְחוּקִים מִיִּצְהָר
נִהְיָה חֲלֵק הַקְּדוּשָׁה וְלֹא חֲלֵק הַקְּלִיפָה נִהְיָה
חׁוֹשֵׁק עֲבוֹדָתֵי וְשׁוֹנֵא הַשָּׁטָן וְחוֹשֵׁעֵצוֹתָיו
נֹסֵה לְרֹאוֹת מֶלֶךְ הַמַּשִּׁיחַ נֹסֵה לְרֹאוֹת
בֵּין בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ נֹסֵה לְחַיֵּי הַיְצִלִים הַבָּאִים
לְמִיתָב בְּדֹלָה דְקָמִיד מִלְּפָא עֲלֵי דִינֵי
תְּחִינָה הַקְּדוּשָׁה וַיִּתְּרוּמָם כִּסְאֵי הַטְּבוּל
מִלְּפָא דֵי עֲלֵמָא הוּא יְבֹרַךְ יִתְּנָא לְיוֹכָד יִתְּנָא
וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל עֲלוֹתָא נִתְּפַדְּךָ וְנִשְׁתַּחֲוֶיב

וְאֵל
לֹא
לְשֵׁם
שָׂה הוּא
ם לֹא
יֵל
פֶּתַח
אֲמִין
ם
וְשָׂה
ה
—
יֵל
כִּלְמִין
זִרְדִּים

כָּפַל צַדִּיק וְעָקָב לִיהֵא מִיִּמְרָא דִּיבִישׁוּ

וַיִּגְמַר בְּעֵדְתָא וַיִּפְרוּס סוּכַת שְׁלוֹמוֹ וַיִּלְיֵנוּ

וַיִּטַע בֵּינֵינוּ אֶת־בְּרֵיתֵינוּ שְׁלוֹם וְרַעוּת

וַיִּסְלַק שְׁמֵינָהּ חֲנֻכָּה מִבֵּינֵינוּ וַיִּשְׁבַּח עוֹלָם

גְּלוּת מִיַּד צוּרָא נְעוּרֵינוּ בְּנוֹ לְקִרְאָה שְׁפָתָה

וַיִּצְקֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ יוֹסֵף וְיִלְיָנוּ כָּכָב אֶת־

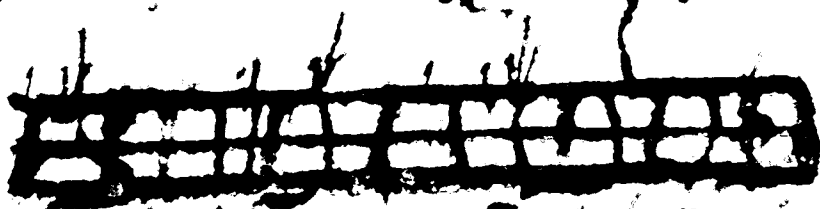
פְּלִיטֵינוּ וַיִּבְרַךְ אֶתְכֶם פֶּאֶרְזֵינוּ דְּבַר לֵבָב וַיִּכְתְּבוּ

וַיִּחַתְּמוּ בְּסֵפֶר חַיִּים נְזוּכִים וְקִיְדוּ

וַיִּיִּדְעוּ וַיִּזְכְּרוּ וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־

הַמִּצְוֹת הַיְיָ

שְׁלֵמוֹת

מִיִּמְרָא דִּיבִישׁוּ

פזמון לשחרית שבראש ~~ה~~

קמתי להלל לשם האל
הנכבד שיצר כל ב

ביום השביעי שבת ואמר
לו ביעוד כי הלו מזמור שיר
ליום השבת:

בראשית כל ברא את השמים
איש ואור הארץ

והמים ואמר יהי אור ויהי א
אור בקר וצהרים:

וגם ברא את שני המאורות
לאור ולחושלם הם מאירים
ואמר להיות בהמות וחיות ש

שמאים גם שהורים:

דגים ויופות וכל דמש האדמה
וגם יצר האדם בצלם

ובחכמה והמישילו עלי כלו

הוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:
וּבִשְׁבִיעֵי שַׁבָּת מִכָּל מִלְאכְתּוֹ
אִשֶּׁר עָשָׂה לְהִיּוֹת
הַכֹּל מִמִּשְׁלַתּוֹ וּבִרְכּוֹ וְהַמְלִיכּוֹ
מִכָּל יוֹם וַיְבָרֵךְ אוֹתוֹ:
שַׁבָּת וּדְיָנִין נָתַן לָנוּ בְּמִרְהָ
וּבְהַר סִינַי הַנְּחִילָנוּהָ
הַתּוֹרָה וְשַׁבָּת לְשִׁמּוֹר זְכוֹר
וְשִׁמּוֹר אִמֵּר לְאוֹמָה שְׁהוֹרָה:
וְגַם אֲסוֹר לַעֲשׂוֹת בּוֹ מִלְאכָה
וְהַעֲשֵׂה אֵין רוּאָה בָּהּ
בְּרַבָּה וְהַמְלָאכּוֹת הֵם עֲרוּכּוֹת
כִּדְת וְכַהֲלָכָה:
אֲרַבִּיעִים מִלְאכּוֹת חֲסֵר אַחַת
מִסְּפָרָם כֹּאֲשֶׁר צִוָּה
וְאִמֵּר נִשְׂא וְרָם וְהַנְּמִיקָל הוּא

יסקל כי מיחתו הוא גרם:
 לקראו עונג אמר הנביא י
 ישעיה בלבוש נאה
 ובמאכל ובשתיה ועונג נפשות
 פירוש ודרשות ללמוד תורה

נקיה:

ובזכותה תנצרו כבבת ו
 ואחר מות תצילנו
 מלבת להתענג בגן עדן עולב
 שכלו שבת: ואומר

פזמון לישראל חנוכה
קשוב רנני לקי מעונים
 והאר לעיני כבימיונים:

זהירות מאורי בליל זה ליחד:
 זמירות לאורי להצמית מכחד:
 ונרות תאומות למופת אשינים:

כלוחות צמודות יאגדל ארומם
זהמה אגודות תמורה לאורי:
לש לש יסודות פארות עררי:
נהרה צרופה לרומם תהלה:
כמפטיר בשפה אמהות סגולה:
ומוסיף והולך לזאת ו יקרה:
ועוד לו כמולך לששה סדורה:
מאור השביעי לרועי אמונה:
ומבטח לזרעי נסיכים שמונה:
ויחדיו חרוזות שלשים ועוד ישו
לשנים זריות כדוק לקוששו
רשומים עדי עד למאז פלאים
אסמי אביעד מריקים ובאים
קהלי כהיום בחנם כזהב תשווע
ופדיום הלא שיה כללב: ב
ברוחו אז יחר שביב אשועשן

בשכרו זכות שר כמשלך בכבשן:
 כצוה למי ים נהרות להגעיל:
 מלאים לדיים בלי עוד להועיל:
 פלילות תמיד שיה בשפכי לנגדו:
 פשעי יכסה ופרה בחסדו: פ
 פדות חיש לי עם גאולה משוכה:
 ויראם וישעם לבד לו מלוכדה:
 ובנין ידידיה לתילו תשובב: ו
 וגדר דחוייה תשכלל תחובב:
 פנה נא לעדה ענוגה ורכדה
 רצה נא כתודה בשבת חנוכה:
 פיוט לשבת נישואין
 אז תפיל בנעימים תבלק אם
 תשיב משבת רגלך: ברך
 תברך שם נורא על כל דם ב
 בתודה ובמורא אז יבקע כשחר

יומם
 יוריי:
 ריי:
 לה:
 גולה:
 דה:
 רה:
 ה:
 ה:
 שש:
 אי
 ים
 זו
 עה
 שן

אוֹרָה בְּמִירוֹת נְרִים קוֹלֶךָ:
זְכוֹר אֶת מִצְוֹתַי לְגִמּוֹר אֲשֶׁר
צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט
שָׁמַר וְקוֹה לְאֵלֶיךָ: אִו
בְּהַר סִינַי קִרְבַּתְנוּ וְתוֹרַתְךָ לְ
לִמְדָנוּ אֶתְבַּת עוֹלָם אֲרַבְהֵנוּ
לִזְרַע אֲבֵרָהֶם אוֹהֲבֶיךָ: אִו
יוֹם שַׁבָּת יוֹם מְנוּחָה יוֹם תְּגַל
שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה בּוֹנֵס יְגוֹן ו
וְאֵנְחָה תְּגַל לְבִי בִישׁוּעַתְּךָ: אִו
אֶת תּוֹרַתְךָ לִמְדָנוּ וּמִטּוֹבֶיךָ
שִׁבְעָנוּ וְאִז נִשִּׁיר אֶת שִׁ
שִׁירֵנוּ בְּבִנְיָן בֵּית אֱהֱלֶיךָ: אִו

תָּם שֶׁל בְּעַ

וזמונים לשבתות

הינומרו

השבת שמיני

לשבת שמיני

יום שמיני למילואים על כל

ימים נוראים ים

יום בו משה משכן הקים אז

נטל עשר עשרות באשר

בדברי צדיקים הלא הם

כלם ספורות אז לאהרן ש

שם חקים להקריב עגל להורות

כי ימלא מעשר עגל וגם יתם

חטאים שם צוה לעשות צור

איום זבח עזרה נוראה ישמחו

באמור ע פי היום ה עליכם נראו

שישו במצוא עליהם פדיון מפני

מפניו מחטאה כן עתה פדיום ש
שלח נא בהחיות לב נדבאים
רצה בקול שויעי לחי ו
ונעורי כנשר חדש יו
ונקדם תרצה נוחחי בתוך
ביתך נאודה קדש ולצדדי
מדיח נדחי כמו הדוש מתבן
הדש עד אן אשכבה לוקטים
ונפשי בתוך לבאים

ל ראש סגני השב ציץ נוטה
שמים בידיעה ונאולתי ת
תפרח בציץ ותצמיח לי ישועה
ולצירי חן כנף וציץ לעוף ל
לאסוף הצולעה הנה מהרה
קל יבוא לאחד הצבאים יום

לשבת תזריע

יגדל א צוה להביא אש כפר א
 אשה כי תזריע וילדה זכר
 שם חק להרה תקריב ללדת
 מחיל תועק בתבליה תביא
 להקריב על אש יוקדת כבש
 לכפר על אשמיה כי תחטא עת
 על משבר עומדת תשב ע להפר
 ברית אחיה אחר תתנחם מאסר
 בסור ממנה נאב הנעברי
 רב תודות אתן לרב מחולל אין
 בלתו צייר צדה בתוך צורה
 אתן נשמה בקרב עולל ראשית
 בריתו עצם כשעורה ימספר
 חרשיו בדם מחולל עד יצא

ש
 זים
 י
 ש י
 יך
 י
 זבן
 זים
 צה
 ת
 שועה
 ת ל
 דה
 זם

מאפילה לאורה יברך כל חי את

שם ונורא העת אשר מ

מפעליו זכר:

ו יולדיו צוה ונשא לחול ביום

שמיני בשר ערלתו אנא הוא

ישים לנצח ו מול פניו ברית אב

לכל סגולתו במהרה יחיש לשלם

גמול לכל אויביו וישונאי בריתו

ואם נפוצו כל צאן ערלתו יתן

גאולה אחרי נמכרו יגדל

לשבת מצורע

ישמע חכם ויוסף לקח ובחסד

ל עין יפקח כי ממעל

לא ירד רע בראות תורת ה

המצורע שדי בעל הרחמים

אינו טגע בנפישות יעד יורה לפושט
 אימה וישע איש מוסר פרען
 לאשית מוסר ישים נגע ובעצם י
 ובאבנים ואחר זה יח
 חינוע בלבושיו ובשרו פרען
 אם עד כה עד לא לא ישוב הנה
 את נפשו אבד כי נלקה מחמת
 עכשוב כמשבתו שכב פרען
 לא בכל זאת איש יתיאש כי ל
 לשברו יש ארוכה כי צוד נגלה
 בלבית איש דרבי השוברה לא
 יגרען חי עולמים יציל עמו מכל
 חולי ומכל מכה ומבניו פרועמו
 ורוע גזר דין יקרען ישמע

את
 מ
 יום
 הוא
 זאב
 שלם
 יתוי
 זן
 דל
 חסד
 על
 ה
 זמים

לשבת אחר ימות

ירומם פי לצור שזכן מרומות

אשר ישיב נשמות א

אחר ימות שמו צ חי ונותן ת

תעצומות ושם חיים בתוך גישי

אדמות רקיעים וארקיים וגם

תהומות בפיו יצר וגם יצר כ

כסיל וכימות אנוש ברא ברב

בינות וחכמות ושם בו בין ללבן

תעלומות לזאת אבא אני ברב

מזימות ואודבו ברב פחד ואימות

ואקבוץ לו בשרעפי נאומות ולא

אתן בעפעפי תנומות: ירומם

צְבֹרָךְ אֵל חַי מְזֹהֵר הַמּוֹנֵי קְדוּשָׁה
 יִתְהַי כִּי קְדוּשׁ אֲנִי יִתְבַּר
 שְׂדֵי אֵל נֶעְדָּרִין בַּסּוּד קְדוּשִׁים
 רַפִּים וְאוֹפְנִים וְחַיּוֹת נִם לִסְגֻלָּתָם
 יְהִי פְרוּשִׁים לְבָלִי יְהִי ^{פְרוּשִׁים} ~~פְרוּשִׁים~~
 בְּעֵרִיּוֹת הוּא יִשׁוּנָא זְמָה וְלִזְאָרָה
 בְּמוֹקְשִׁים יִדִּין בְּגוֹיִם מִלֹּא גְיִיּוֹת
 וּמַחֲזִין רֵאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה אֶרֶץ
 אֶמּוֹרִי עַד פְּנֵעֵנִי
 רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֵל הַרְבֵּה בִּ
 בְּהַרְבוּת לְהַמִּיּוֹתֵי שְׂפָאֵת וְחַסְדוֹ
 אִישְׁרֵי בֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ וְיִשְׁמַלֵּב
 לְעֵבֹדָה וְלִשְׁמֵרָה הוּא נִפְשׁוֹ יִצִּיל

מוֹת
 ת א
 ת
 גִּישִׁ
 ב
 כ
 ד
 לְבָן
 בְּרַב
 וְאִימֹת
 וְלֹא
 רוֹמֵם

כִּדְלֹתֶבָה יֵגִישׁ לְצוּרוֹ מִנְחָה טְהוֹרָה
לֹאֵת מִלְּחֶם לֵב יִלְבֵּשׁ לְבָנִים
תָּמִיד מֵרֵאשִׁיטוֹ שִׁמְרָה יֵבֵא
לְהִיכֹל קִדְשֵׁי אֲשֶׁתֶּחֶד אֶפֶי־לֵךְ

תִּחְנֶה עֵרֶב וּבֹקֶר עֵד אֲשֶׁר תִּבְנֶה
אֶפְיָאֵת גְּאוֹה וּמִשָּׁם הַגְּרִים מֵהָר
תִּעַקֵּר אֵת אֶת חֶסֶד יוֹמָם אֲצִוֶּה
בַּלַּיִל שֶׁד עֲמִי אֲבַקֵּר מִמְּכוֹן
שֶׁבֶתְךָ הַקֶּשֶׁב רִנְתִּי וְשִׁעֲרֵי הַיְצוּעַ
מִקוֹם קִרְבָּנִי יִזְבֹּר
לְשֶׁבֶת אֲמוֹר

לְבַקֵּר מוֹתֵכֶם שׁוּבוּ בָנִים חֵישׁ
אֲמוֹר לְהַכּוֹתֵם
יֵיִשֵׁב רוֹם מִמְּכוֹן שֶׁבֶתוֹ אֲמוֹר לְבַקֵּר
מִשֶּׁה פְּאֹמִיו אֲשֶׁר פֶּל בְּהֵן בָּא

משרתו הוא לא ישקא בעמיו
אבל יהיו בני ביתו זכים בשרפמ
מרוקמיו להקריב זבחי שלמיו תמיו
ויהיו נבוכם: למינקם שובה והש
ל לויני עבודה ל תוך עד ציון שם
יהיה ארחי ורבעי להקריב על נ
נפשי פדיון עד אז וארחי ורבעי
חתים בצרור פישיע עד מתי איכל
ניקיון עד אנה ישכח אביון לבו
חשאים בשני רחום עד אז לי לא
תרחם וישלח לובש על מצחו ציון
ולבת לא נוחמה נחם והצמח לדה
ישיע כציון ומעמה ל ציון נחם ושאתם
על כנף וציון קום דוד בין חרכים

הוא
נים
ל
זבנה
הר
ציה
זון
יוני
בר
חיש
נים
מ
מ

מציץ וצא כבוד רב אונים א הדי
ציון אשר שחם השב פהנים וליל
שם יעני יסיר לרומם תחת אשר
יעני אים עת כל חבבותו תקומם
יעלו וישמחו אים: עת תקרא ד
דוד לשכנים אז אשר שיר א
אחד נוגנים:

לשבת בהר סיני

יהודין פי והגיופי לא אשר נקחה
בהר סיני לתחיל דת והמוע
לקרוא שמיטה להי שש שנים
תלבע ובשביעית ידר תגרע ש
שבתון היא דין לא תפרע בילא
ינקה הו רחש א דבור נמכטא

פִּי זֶה דְבַר הַשְּׁמִיטָה יִטְמוֹט אֶפְסָל
בְּתַל מִישָׁה וּמוֹיֶשֶׁה פִּי יִזְמַר הַדְּרָחִיב
אֲמַר לְאוֹמְרִים מַה נֶּאֱכַל יִצְוֹ מִזֵּבו
כִּי כָל תּוֹכַל וְלִשְׁלֹשׁ שָׁנִים מֵאֲכַל
בְּרִיאָה יִבְרָא הִי לִישְׁבְעָה יִשְׁמִיטוֹת
זָבַל אֲמַר לְקְרוּצָא יוֹצֵר הַבַּל אֵל
עִם לֹא גִזְלֵל וְהַבַּל יִשְׁרָף מִיִּשְׁעָבֵהוּ
חֲזָקוֹ עִם סֵרֶת יוֹצֵר כֶּסֶם פִּי חֲדוּת
הִי הִיא מִעֲוֹנוֹת חֲזָקוֹ וְיִאֲמִין לִבְכֶם
כָּל תְּמִיחֵלִים לֵהִי וְיִחְדָּן

לִישְׁבֵת בְּהַנְּבִיאוֹתָם

יִנֹּס יִזֵּם שִׁירָה לְאֵל עֲרֻכּוֹ נִסְעָה
עָמַד דָּתִי תִסְכּוּ יַחַד בְּפִי תִסְבְּכוּ
אִם בְּחֻקוֹתֵי תִלְכוּ שְׂמַחֵתֵי אֵי יִזְוֹ
עִם סְגִילָה בְּתַח אֶרֶצְכֶם יְבִילָה
תֵּאֱכְלוּ לְחֻמְכֶם בְּגִילָה בְּבֹת אוֹיְבֵיכֶם

הִד
ז תּוֹלֵת
שֶׁד
קוֹמֵם
ג
ז
בְּקָתָה
וְהַמּוֹצֵ
יִם
ש
ג
ט

תדרכו ירב שלום עליכם אוריד
וישבתם ואין מחרידי כי מעו
לא השאיר שריד עד מאש

קוצים ידעו אתן משפך
בחובכם ולא תגיל נפשי א

אתכם ולא לקים אהיה לכם

איה עליכם תמליכו ולפניכם
אויבים יפולו בחרב עד אשר

יכלו אלופי מואב יתלהו
לכוכבי שמים יחשכו חוק

יד יעדה נטישתה ובי שדויה
בשר אותה ואמור קרוב

לבא עתה ימיה לא ימשכו
יום

לישבת בדבֿר

יודָה פֿי לֵל בַּמִּדְבָּר, גַּם לֵ

למנוֹת עָמוּ בַּמִּדְבָּר;

יֵשְׂאוּ אֶת רֵאשֵׁי נֶסֶם לֵב הַיְיָ (יִוְדָה).

למנוֹתֵם לִפְנֵי חֲבַתָּן אֵל לְכָל־עַלֵּי

לֹא עָשָׂה דָן כִּי אֵל נִחַלֵּת אִיתָן.

כִּי כֵן כָּל אֲוֶצֶר וְסוֹכֵן בַּמִּסְפָּר

בַּד דָּגָן נִחַן, אַף קֵשׁ וְחִבָּן לֹא

יִמְנֶה, כִּי מֶה לְחִבָּן אֶת הַבֵּר:

רְצָה שׁוֹעֵץ וַיְהִי רֵצוֹן לִפְנֵי שׁוֹעֵץ

סֵטָה, כִּי מֵהַד שְׂאֵרֵי־הַצֵּאֵן תֵּ

הַמִּבְּרָחָה עַל יַד מוֹנֶה, יֵרְאוּ יֵשׁ

יִשׁוּנְאֵי אֲנָשֵׁי לֵצוֹן וַיְבוּשׁ כָּל עַר

וּמוֹנֶת, כִּי הֵם מֵהַבֵּל יִמְיָעוּ וּמִעַע

צֵאֵן יִרְבוּ כַּבֵּר: (יִוְדָה)

חֵי יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים מֶלֶךְ גְּדוֹל

עַלֵּי־זֶן נוֹרָא, מוֹנֶה כַּמִּסְפָּר

אֵל

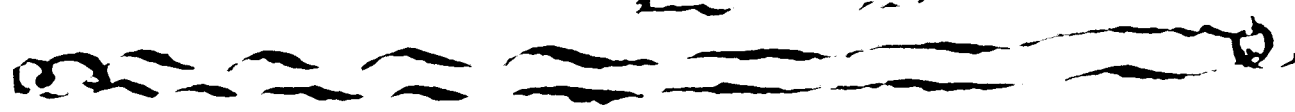
אֲוֶצֶר
יֵשְׂאוּ
נֶסֶם
לֵב
יְיָ
יִוְדָה
לְכָל־עַלֵּי
נִחַלֵּת
אִיתָן
כִּי כֵן
כָּל
אֲוֶצֶר
וְסוֹכֵן
בַּמִּסְפָּר
בַּד
דָּגָן
נִחַן
אַף
קֵשׁ
וְחִבָּן
לֹא
יִמְנֶה
כִּי
מֶה
לְחִבָּן
אֶת
הַבֵּר
רְצָה
שׁוֹעֵץ
וַיְהִי
רֵצוֹן
לִפְנֵי
שׁוֹעֵץ
סֵטָה
כִּי
מֵהַד
שְׂאֵרֵי־
הַצֵּאֵן
תֵּ
הַמִּבְּרָחָה
עַל
יַד
מוֹנֶה
יֵרְאוּ
יֵשׁ
יִשׁוּנְאֵי
אֲנָשֵׁי
לֵצוֹן
וַיְבוּשׁ
כָּל
עַר
וּמוֹנֶת
כִּי
הֵם
מֵהַבֵּל
יִמְיָעוּ
וּמִעַע
צֵאֵן
יִרְבוּ
כַּבֵּר
יִוְדָה
חֵי
יוֹשֵׁב
הַכְּרוֹבִים
מֶלֶךְ
גְּדוֹל
עַלֵּי־
זֶן
נוֹרָא
מוֹנֶה
כַּמִּסְפָּר

לכותבים, לכלם הוא בשם יקרא,
יפקוד מספר צאן נכצבים,
ולהם חייש דרור יקרא, ולקבוץ
את ישה פזורה, יישלח ציר טאמן
וברוי:

לישבת נשא

זחיר נעלם מכל אישוק, כ
נשא את ראש בני
גרישון: (יחיד) שוב קבץ בנים
גרושים מעירם ומפח יוקשים
ולנפישם שלחם חפשים, אל
חי אחרון וראשון: דצהדל
ישיר לך עורך, והנה תוך ל
לבו מורד, מצר ירדנו בפרך,
אנו מניח לו לישון: אדיר
אוד כשלמה עוטה, לעירך
תקבוץ כל ישבתי, ישראלי

וליהם תטה. שלום כמי נהר
 פיישן. לעיון ייאלודרך. ישם
 כלחי שמך יברך. אז לך תכרוג
 כל ברך. תשבוע כל לשון:
 { יחד }

סדר קדושה להג
 הישבונות שאומרים בם
 ליואנטיני:
 כתר יתנו לך יי אלדינו.
 מלאכים המונעמעה
 עם עמך ישראל קבוצי בטרה
 יחד כלם קדושה לך ישלשו
 כדבר האמור על יד נביאך:
שורפים עומדים ממעל
 לו ישיש כנפים. שיש כנפים
 לאחד בישתים יכסה פניו

קצת
 קבוצ
 יתאמן
 (ה)

ו
 י
 יבנים
 שים
 אל
 דל
 ל
 דך
 ר
 ג

ובישתים יכסר קגליו ובישתים
 יעופף. וקרא זה צ זה ואמר
 קדוים קדוים קדוים קדוים יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו וכו'

הם ונישלים יטבח
 לא לבורא עולם

לוקא טו כג
 נאמן ימינו ארבעה חמשה כחכמי
 קץ נשם אדם יל בכה עולם
 יא אלהים סוף סוף הנקרא אלהים
 1787 סוף 28 א. נשם

54

ישמים

שד

מאות

בה

מכס

גד

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ו

מנחת

למצוא בנקל כל הנמצא פתוב בספר הזו

שם	לבזרא נב	דף א	וסיה
דף י	ישרע עמי	שם	שונר
שם	ישיר ישרע	דף ב	לשירג לצ
דף יא	יגלע	הגוח פלאות דחג	
שם	פרכי נפשי	שם	ימי חטפה
דף יג	לכי אגיד	דף ג	יערה דבש
שם	יפנינו אויביה	דף ה	מלא צי
דף יד	אפתח נא	שם	שיר הדוש
שם	אפתח שיר	דף ו	ואמר נא
דף טו	עד שגיפוח	דף ז	יום יום דרושון דהז
שם	יחינו ליונים	שם	גדת ישמה
דף יז	יום ירה לונשתי	דף ח	יום קומי
דף יח	ידיה ריפני	דף ט	אישמחה היום דהט

אורה יום דה לר
קד מסדה שם
ידדי דה לר
לנה צישנעתי שם
תורות צ דה לו
חפנותה שם
ישכח חתני דה לר
אמר לחתני שם
אברהם סיב דה לר
אמן דה לר
ח' ישברה דה לר
קמתי להלל דה לר
ד - - - מג
קטוב דה לר
אז חפיל דה לר
יום ישמיני
דה

מהרב טוב
ונתי מה להנודה דה לר
הבוקר אור דה לר
ידל בפני חמיד שם
ישגד אבה ישגה דה לר
יום צ הנחיל דה לר
אזדלה עקי דה לר
פרישן עלי שם
פי צ דבר דה לר
בי חן דה לר
ידר דודי לנג דה לר
יהבן דוד חן דה לר
על חרבם עיר נראה שם
על חרבם עיר קדיש דה לר
על חטא דה לר
עשה למינן דה לר
יה צ דה לר